

ΩΡΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐνταῦθα ἐτήσια..... Φράγκα 12
Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐτήσια .. " " 15
Ἐν Τουρκίᾳ Ῥώμ. καὶ Αἰγύπτῳ λίο. Τ. 1
Ἐν τῇ λοιπῇ Εὐρώπῃ..... φρ. 20

Ἐκδίδεται καθ' ἑκάστην

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Δι' ἑκάστον στίχον ἡπαξ λεπτά 40
" " " δις " 25
" " " τρίς καὶ τετράκις " 20
" " " πεντάκις καὶ ἑξακις " 45

Γραφεῖον τῆς "Ωρας" ὁδὸς Εὐριπίδου ἀριθ. 51

Ἐκαστον φύλλον τῆς "Ωρας" τιμᾶται λεπτῶν ΠΕΝΤΕ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

(Ἐπιστομὴ)

Τηλεγράφημα τῆς Α.Ε. τοῦ Σαβφὲτ πασᾶ ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου πρὸς τὸν Φωτιάδην βέην πρεσβευτὴν τῆς Τουρκίας εἰς Ἀθήνας.

Κωνσταντινούπολις τὴν 20/1 Φεβρουαρίου 1877

Ἡ Ὑψ. Πύλη ἀναπτύσσει μεγάλην δραστηριότητα ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῶν μεταρρυθμίσεων, δι' ὧν θέλουσι πραγματοποιηθῇ αἱ ἀρχαὶ τοῦ Συντάγματος· ἤδη πολλὰ ἐλήφθησαν μέτρα σκοποῦντα τὸ ἔργον τοῦτο τῆς ἀναδιοργανώσεως. Ἡ Ἐρζεγοβίνα ἐνοῦται ἐκ νέου μετὰ τοῦ βιλαετίου τῆς Βοσνίας καὶ ὁ Constanti πασᾶς, ἀρμένιος, διωρίσθη μυστεσάκης (γενικὸς γραμματεὺς) τοῦ γενικοῦ διοικητοῦ τοῦ βιλαετίου τούτου. Ἐν Ρωμυλίᾳ ἡ αὐτοκρατορικὴ κυβέρνησις ἐσχρήματι νέον βιλαέτιον, εἰς ὃ θὰ δοθῇ τὸ ἱστορικὸν ὄνομα τοῦ Κασαβᾶ καὶ ὅπερ θὰ περιλαμβάνῃ τὴν Νύσσαν, τὸ Διάκλοι, τὴν Πρεσρένην καὶ τὴν Σκόπιαν. Ὁ Βάσα ἐφένδης, Ἕλλην, διωρίσθη μυστεσάκης τοῦ βιλαετίου τούτου. Οἱ διάφοροι οὔτοι νεωτερισμοὶ ἀνταποκρίνονται πρὸς διοικητικὰς ἀνάγκας καὶ συνεδύαθησαν πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς ἀγαθῆς διαχειρίσεως τῶν ὑποθέσεων τῶν ἐπαρχιῶν ἐκείνων. Ὁ Σάββας πασᾶς, Ἕλλην, προαχθεὶς εἰς βαθμὸν μυσίρου, διωρίσθη γενικὸς διοικητὴς τῶν νήσων τοῦ Ὀθωμανικοῦ ἀρχιπελάγους. Ἐπιτροπαὶ συστήθησιν ἐν τῇ Ὑψηλῇ Πύλῃ παρασκευάζουσι δραστηρίους τοὺς ἐκ τοῦ Συντάγματος ἀπορρέοντας νόμους. Τέλος ἐργαζόμεθα ἀδύναμιν εἰς τὴν καθίδρυσιν συστήματος ἐξασφαλίσοντος ἐν προσεχέσται μέρῳ τὴν εὐημερίαν καὶ τὴν εὐτυχίαν ἀπάντων τῶν λαῶν τῆς αὐτοκρατορίας.

(Πρακτορεῖον Havas).

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 10/1, ὥρα 8. 45 μ. μ. — Βεβαιῶται ὅτι ἡ Τουρκία θὰ ζητήσῃ παρὰ τῆς Σερβίας μόνον ἐγγυήσεις ἠθικάς. Ἡ φήμη ὅτι ἤθελε νὰ λάβῃ ὑπὸ τὴν κατοχὴν αὐτῆς τὸ Ἀλεξίνατ φαίνεται ἀνακριβής. Αἱ περὶ εἰρήνης ἐλπίδες διατηροῦνται· αἱ ἐκ Ῥωσίας δὲ μὲν πληροφροῖα εἶναι ἥττον εὐχάριστοι.

Τὰ Ῥωσικὰ στρατεύματα τηροῦσιν ἀπάσας αὐτῶν τὰς θέσεις ἐπὶ τῆς ὁροθετικῆς γραμμῆς.

Κ(ΠΟΛΙΣ, 20/1, ὥρα 10 μ. μ. — Ὁ ἡγεμὸν τοῦ Μαυροβου-

νίου ἀποδεχόμενος πληρέστατα τὰς διαπραγματεύσεις, ἐζήτησε παρὰ τῆς Πύλης ὅπως διατυπώσῃ τοὺς ὅρους αὐτῆς.

Χριστιανοὶ διωρίσθησαν παρὰ τοῖς διοικηταῖς τῆς Βοσνίας καὶ τῶν παραδουναβίων ἐπαρχιῶν.

Χρηματιστήριον. — Πάγ. ὁθωμ. 13, 85.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 21/2, ὥρα 10 π. μ. — Ἡ Τουρκία ζητεῖ παρὰ τῆς Σερβίας τὴν ὑπόσχεσιν ὅτι δὲν θὰ κινήσῃ πόλεμον ἐπὶ χρονικὸν πεδία. Ἡ Σερβία ἐζήτησε συμβουλὴν ἐκ Πεκτροπόλεως. Πιστεύεται ὅτι ἡ Ῥωσία θὰ συμβουλεύσῃ πρὸς εἰρήνην.

Ἐπιστολὴ τοῦ λόρδου Strafford Readclif συμβουλεύει ὅπως ἐπιτραπῇ τῇ Τουρκίᾳ ἡ πιστὴ ἐφαρμογὴ τῶν ἐπαγγελθειῶν μεταρρυθμίσεων· οὐχ ἥττον ὅμως, λέγει, αἱ δυνάμεις ὀφείλουσιν ἀπὸ κοινῆς συνεννοήσεως νὰ διακηρύξωσιν ἐπίσημως πρὸς τὴν Πύλην, ὅτι οὐ μόνον θὰ ᾧσι πρὸς ἀλλήλας σύμφωνοι, ἀλλὰ καὶ θὰ ἐπιβλέπωσιν αὐτὴν, ἔτοιμοι οὗται νὰ ἐνεργήσωσιν ἐνὸς πλὴν. Μόνον δὲ μέχρι τίνος διαστήματος χρονικοῦ θὰ τηρήσωσιν ἀνοχὴν.

(Πρακτορεῖον Stéphanopoli).

ΒΙΕΝΝΑ, 20/1. — Παρὰ τὴν ἀπειλητικὴν γλῶσσαν τοῦ Ῥωσικοῦ τύπου, ἐξακολουθεῖ ὑπισταμένη ἡ ἐλπίς ὅτι ἡ εἰρήνη θ' ἀποκαταστή, ἐὰν ἡ Πύλη ἀφ' ἐαυτῆς ποιήσῃ παραχωρήσεις πρὸς τοὺς χριστιανούς.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 20/1. — Δὲν εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἡ Σερβία διέκοψε τοὺς ἐξοπλισμοὺς αὐτῆς ὡς προβλέπουσα προσεχὴ εἰρήνην.

Κ(ΠΟΛΙΣ, 20/1. — Ἐπίσημον. — Ὁ Ὑουσούφ πασᾶς διωρίσθη ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν, ὁ Μουνία ἐφένδης προαχθεὶς εἰς τὸν βαθμὸν πασᾶ διωρίσθη ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς δημοσίας παιδείας καὶ ὁ Σάββας πασᾶς διοικητὴς τῶν νήσων τοῦ ἀρχιπελάγους.

Χρηματιστήριον. — Γεν. χρ. 13, 34.

Αἰ εὐθύνας.

Ἐν τῷ προχθεσινῷ ἡμῶν φύλλῳ ἐμνημονεύσαμεν τηλεγραφήματος ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀγγέλλοντος τὴν προσεχὴ ἐκδόσιν φυλλάδιου περιέχοντος ἀπόρρητον ἀνταπόκρισιν τοῦ στρατηγοῦ Ἰγνάτιεφ, τοῦ κυρίου Νόβικωφ καὶ τῶν Σλαβικῶν ἐταίριων. Τὸ φυλλάδιον τοῦτο ἐδημοσιεύθη ἤδη, φέρει δὲ ἐπιγραφὴν «Αἰ εὐθύνας (Les responsabilités) ἐν Κωνσταντινουπόλει τὴν 20 Ἰανουαρίου 1877». Ὄνομα ἐκδότου δὲ ἀναφέρεται ἐν τῷ τίτλῳ, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀνώνυμος ἐκδιδόμενον, ἀρκεῖ ὅτι ἐπετράπη παρὰ τοῦ γραφείου τοῦ τύπου ἢ δημοσιεύσεως αὐτοῦ, ἵνα μὴ ὡς ἀδύνατον θεωρηθῇ καὶ ἀναξίωπιστον. Ἡ δημοσιευομένη ἀληθολογραφία πρὸ καιροῦ, ὡς ἡκούσαμεν, εἶχε κατασχεθῇ, πρόσφορος δὲ πρὸς δημοσίευσιν αὐτῆς στιγμῇ, ὡς φαίνεται, ἐθεωρήθη ἡ παρούσα, ἐνεκα τῆς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀπου-

σίας τοῦ Ρώσου πρεσβευτοῦ. Τὸ φυλλάδιον σύγκειται ἐξ 110 σελίδων, περιέχει δὲ ἐπιστολάς τριῶν κατηγοριῶν, καίτοι δὲ δὲν σημειοῦνται τὰ ὀνόματα τῶν γραφόντων καὶ τῶν πρὸς οὓς διευθύνονται, ἀντὶ τῶν ὀνομάτων σημειοῦται στοιχεῖον, ἐν ἀρχῇ δὲ τοῦ φυλλαδίου δίδεται ἡ κλεις τῶν στοιχείων τούτων. Κατὰ τὴν κλεις ταύτην ὁ κ. Χ εἶναι ἔξοχον πρόσωπον διαμένον ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὁ κ. Υ εἶναι ὁ ἐν Βιέννῃ συνάδελφος τοῦ πρώτου, ὁ κ. Ζ διευθύνει τὸ ἀσιατικὸν τμήμα ἐν τῷ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείῳ μεγάλης εὐρωπαϊκῆς δυνάμεως, ὁ ὑψηλότατος * εἶναι σεπτὸν πρόσωπον, ὁ ὑψηλότατος ** στενὸς συγγενὴς τοῦ προηγούμενου, εἶναι σεπτὸν πρόσωπον ισόβαθμον ἐκείνῳ, ὁ ὑψηλότατος *** πρόσωπον σεπτότερον ἔτι, εἶναι ἐπίδοξος διάδοχος μεγάλης αὐτοκρατορίας, ὁ ὑψηλότατος **** εἶναι πρόσωπον μὴ ἀπολαύον τοῦ τίτλου σεπτοῦ, ἀλλὰ βασιλεὺς λαοῦ 120,000 ψυχῶν, ὁ ὑψηλότατος ***** πρόσωπον οὐδὲν ἔχον τὸ σεπτὸν, κυβερνᾷ χώραν, ἐφ' ἧς πολλάκις ἠσθάνθη τὸν πειρασμὸν νὰ βασιλεύσῃ. Ἐπὶ ἄλλων προσώπων κατωτέρου βαθμοῦ μνημονεύεται μὲν ἡ θέσις, ἣν κατέχουσι, τὸ δὲ ὄνομα ἀντικαθίσταται διὰ στιγμῶν. Καὶ εἰς μὲν τὴν πρώτην κατηγορίαν ἀνήκουσιν ἑγγράφα δέκα ἀπευθυνόμενα πάντα πρὸς τὸν κ. Υ εἰς Βιέννην καὶ ἀποστελλόμενα τὰ μὲν ἐνέα ὑπὸ τοῦ κ. Χ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ἐν δὲ ὑπὸ τοῦ κ. Ζ ἐκ Πετρούπολεως· καὶ τὸ μὲν παλαιότερον φέρει χρονολογίαν 4 Μαρτίου 1871, τὸ δὲ νεώτερον 8)20 Φεβρουαρίου 1873. Εἰς τὴν δευτέραν κατηγορίαν ἀνήκουσιν ἑγγράφα τριάκοντα ἑπτὰ, ἀποτελοῦντα ἀλληλογραφίαν τῆς ἐν Βιέννῃ ἐταιρίας, τῆς ἐν Πετρούπολει κεντρικῆς ἐταιρίας καὶ τῶν ἐν Τουρκίᾳ Ρώσων προξένων ἀπὸ 8)20 Αὐγούστου 1872 ἕως 15)27 Φεβρουαρίου 1873. Εἰς δὲ τὴν τρίτην κατηγορίαν ἀνήκουσι δύο ἑγγράφα, τὸ μὲν τοῦ ὑψηλοτάτου **** πρὸς τὸν αὐτοκρατορικὸν ὑψηλότατον * ἐκ Κετίγνης ἀπὸ 10)22 Δεκεμβρίου 1872, τὸ δὲ τοῦ κ. Χ πρὸς τὸν ὑψηλότατον ***** ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀπὸ 18)30 Μαΐου 1871. Ἐν δὲ τῷ ἐξωφύλλῳ τοῦ φυλλαδίου ἀγγέλλεται ἡ προσεχὴς δημοσίευσίς τριῶν ἄλλων ὑπὸ τοὺς τίτλους «Τὸ βουλγαρικὸν ζήτημα», «Ἡ Αἰγύπτος» καὶ «Ὁ Ἀθως». Παραθέτομεν ἐν τῷ σημερινῷ ἡμῶν φύλλῳ μεταφράσεις ἑγγράφων ἐξ ἐκείνης τῶν τριῶν κατηγοριῶν εἰς ἐνδείξιν τῆς σημασίας αὐτῶν παρατηροῦντες ὅτι τὸ ἀρχικὸν κείμενον τῶν πλείστων εἶναι ῥωσικόν, ἡμεῖς δὲ μεταφράζομεν ἐκ τῆς ἐν τῷ φυλλαδίῳ γαλλικῆς μεταφράσεως. Καὶ ἐκ μὲν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 ἑγγράφου, ἀπευθυνομένου πρὸς τὸν κ. Υ εἰς Βιέννην παρὰ τοῦ κ. Χ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀπὸ 4 Μαρτίου 1871, παραθέτομεν τὴν τελευταίαν περικοπήν.

«Χάρις εἰς τὴν ἰσχυρογνωμοσύνην τῶν Τούρκων καὶ τοῦ πατριάρχου, τὸ σχίσμα μεταξὺ Βουλγάρων καὶ Ἑλλήνων κατεστῆ ἀναπόφευκτον. Τῇ ἀληθείᾳ ἐφοβήθη ἐπὶ μίαν στιγμὴν, ὅτι θὰ ἐπραγματοποιεῖτο ἡ συνδιαλλαγή, ἀλλὰ, μὴ θελήσαντος τοῦ πατριάρχου νὰ ὑποχωρήσῃ, ἡ ὑπόθεσις ἐπὶ τοσοῦτον ἐτραχύνθη, ὥστε ἀπαται αἱ προσπάθειαι τοῦ Ἀαλῆ πατᾶ εἰς οὐδὲν ἀπολήξωσι. Ἡδὲ εἶναι ὁ καιρὸς, καθ' ὃν πρέπει νὰ διπλασιάσωμεν τὰς ἐνεργείας ἡμῶν. Ἐὰν ὁ Βεζύρης δεχθῇ τὴν παραίτησιν τοῦ πατριάρχου (ὅπερ εἶναι σχεδὸν βέβαιον) πρέπει νὰ ἐγκαινισθῇ ἡ ἀνάρρησις τοῦ νέου Ἱεράρχου δι' ἀναφορὰς τῶν κατοίκων τῆς Θράκης, τῆς Μακεδονίας, τῆς Βοσνίας καὶ τῆς Ἑρζεγοβίνης, ζητούντων ὁμοεθνεῖς ἐπισκόπους. Κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον ἐπὶ πάσης νέας πατριαρχείας θέλομεν κερδίζειν τινὰς ἐπισκοπὰς. Ἐγγράφα ἤδη ἐν τῷ πνεύματι τούτῳ εἰς Ἀδριανούπολιν καὶ Βιτώλια. Δέον ἡ ἡμετέρα ἐταιρία νὰ

πράξῃ τὸ αὐτὸ πρὸς τὴν Ἑρζεγοβίνην καὶ τὴν Βοσνίαν.

«Ἐλθέτε τοὺς νέους στρατηγικοὺς χάρτας τῶν Δυτικῶν ἐπαρχιῶν τῆς Τουρκίας; Κατὰ τὰς ἐκθέσεις τῶν ἡμετέρων κατοπτειτῶν παρατηρῶ, ὅτι εἰσεχωρήσαμεν καλῶς εἰς τὸ πνεῦμα τῶν κατοίκων καὶ ὅτι καὶ αὐτοὶ οἱ Μουσουλμάνοι εἶναι ἑτοιμοὶ νὰ μᾶς βοηθήσωσιν εἰς τὸ ἔργον τῆς χειραφεσίας. Χάρις τῷ Θεῷ τὰ πάντα βαίνουν καλῶς, ἀλλὰ θὰ ἡμεῖς ἔτι μᾶλλον εὐχαριστημένοι, ὅταν λάβω τὴν διαταγὴν νὰ ζητήσω τὰ διαβατήριά μου».

Τὸ ὑπ' ἀρ. 2. ἑγγράφον ἔχει ὡς ἐξῆς·

Ὁ κ. Χ. . . .

Πέραν Κων]πόλεως 14)26 Νοεμβρίου 1872.

Πρὸς τὸν κ. Υ. . . . εἰς Βιέννην.

«Ἐπέστειλα ὑμῖν ἀρτίως περὶ τῶν νέων ῥαδιουργιῶν τῶν προσφιλῶν ἡμῶν ὁμοθησίων. Οἱ φαναριῶται, ἀφοῦ ἠνάγκασαν τὸν Πατριάρχην αὐτῶν νὰ ρίψῃ τοὺς κεραυνούς του κατὰ τοῦ Σλαβικοῦ κόσμου, μοχθοῦσιν ἤδη ὅπως ἐπιτύχωσι τὴν ἐκ τῆς Ἑκκλησίας ἀποβολὴν τοῦ σεβασμίου ἱεράρχου τοῦ τοσοῦτον ἀξιοπρεπῶς κατέχοντος τὸν πατριαρχικὸν θρόνον τῆς Ἱερουσαλὴμ. Περιχαρεῖς ὅτι εὗρον σύμμαχον ἀξίον τῆς ὑποθέσεως αὐτῶν ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Χαλὶλ Σερίφ, συνέλαβον τὴν εὐφυῆ ιδεάν νὰ κατάρχωσι τὰ ἐν Κωνσταντινουπόλει κτήματα τοῦ πατριάρχου Κυρίλλου. Περιττὸν νὰ εἴπω ὑμῖν ὅτι ἔλαβον τὴν δέουσαν πρόνοιαν κατὰ τῆς νέας ταύτης πράξεως ἑλληνοτουρκικῆς δικαιοσύνης. Ἐγγράφα ἀμέσως πρὸς τὸν C. . . . νὰ ἐνεργήσῃ παρὰ τοῖς Ἀραβὶ καὶ νὰ ὠθήσῃ αὐτοὺς εἰς διαμαρτύρησιν κατὰ τῆς παρανόμου ἀποφάσεως τῆς Φαναριωτικῆς Συνόδου τῆς Ἱερουσαλὴμ, συγχρόνως ἑγγράφα εἰς Πετρούπολιν καὶ ἐλπίζω, ὅτι θὰ θέσωσι τέλος εἰς ἐνέργειαν τὸ παλαιὸν μου σχέδιον, τοῦτέστι τὴν κατάρχεσιν τῶν μεγάλων ιδιοκτησιῶν τῆς ἑκκλησίας τῆς Ἱερουσαλὴμ ἐν Ρωσίᾳ.

«Βλέπετε, ἀγαπητὲ μοι φίλε, ὅτι ἡ ἐνταῦθα θέσις μου δὲν εἶναι λίαν ἀξιοζήλος. Ἐὰν τὸ παρὸν σύστημα διαρκέσῃ μῆνας τινὰς ἔτι, τὰ συμφέροντα ἡμῶν θὰ εὐρεθῶσι σπουδαίως ἐκτεθειμένα καὶ ἴσως ὤμεν ἠναγκασμένοι νὰ θυσιάσωμεν τὴν ἐξουσίαν, ἢν ἀποφύγωμεν μεγαλειτέρας θυσίας. Πόσον ἀτυχὲς, ὅτι ἡ ἡμετέρα Σύνοδος δὲν ἐδέχθη πρὸ τριῶν ἐτῶν τὴν συγκάλεισιν Οἰκουμενικῆς Συνόδου! Τῆς πλειονοψηφίας οὐσίας ὑπὲρ ἡμῶν κεκτημένης, θὰ ἡδυνάμεθα ν' ἀποφύγωμεν τὸ σχίσμα καὶ νὰ ἐξαναγκάσωμεν τοὺς Ἕλληνας εἰς ὑποχωρήσεις. Ἀλλὰ τίς θὰ ἡδύνατο νὰ προῖδῃ τότε τὴν ἐπιμονὴν τοῦ Πατριάρχου; Οὐχ' ἦτον βέβαιον εἶναι ὅτι αὐτὸς δὲν πταίει καὶ ὅτι θὰ ἦτο ἑτοιμὸς νὰ ὑποχωρήσῃ σήμερον, ὅπως πάντοτε ἔπραττεν, ἐὰν δὲν ἐκινεῖτο ὑπὸ τῶν λογιστικῶν (grammairiens), τῆς διηγενοῦς ταύτης μάστιγος τοῦ Βουλγαντίου.

«Μόνη ἀπολειπομένη ἡμῖν ἐλπίς εἶναι ἡ ὑπουργικὴ μεταρρύθμισις, ἣν πάντες περιμένουσι μετὰ τοῦ βασιραμίου. Ὁ φίλος Α. . . . καὶ οἱ ἀγαθοὶ F. S. ἐργάζονται πρὸς τοῦτο δραστήριως. Ἐὰν ἐπιτύχωμεν, τὸ Βουλγαντίον θὰ ἴδῃ ἐντὸς τῶν τειχῶν αὐτοῦ νέον Μιλὲτ Μπασι καὶ ὁ Ἕλλην Πατριάρχης θὰ τείνῃ ἐκ νέου τὴν χεῖρα ἐκλιπαρῶν τὸ Πανδελφικὸν ἀργύριον».

Ἐγγράφον ὑπ' ἀριθ. 9

Ὁ κ. Χ. . . .

Πέραν Κων]πόλεως 4)16 Ἰανουαρίου 1873.

Πρὸς τὸν κ. Υ. . . . εἰς Βιέννην.

Ὁ ἀγὼν μεταξὺ τοῦ Οἰκουμενικοῦ πατριαρχείου καὶ

των Βουλγάρων ἔλκεν ἀπὸ τινος χρόνου χαρακτηρὰ διπλωματικόν. Ἐνθ' οἱ Ἕλληνες θέτουσιν εἰσκήνησιν ὅσας δύνανται νὰ ἐξεύρωσι παντοίας ραδιουργίας, ἵνα ἐκθέσωσι ἀπέναντι τῆς Πύλης τοὺς Βουλγάρους, οἵτοί ἀντιτάττουσιν εἰς τοὺς ἐναντίους αὐτῶν διαγωγὴν πλήρη εἰλικρινείας καὶ σταθερότητος, στηριζομένην ἐπὶ τῆς συνειδήσεως τῆς ἰδίας ἰσχύος. Αἱ αἰτήσεις τῶν Ἑλλήνων δύνανται ν' ἀνκεφ-λαιωθῶσιν εἰς τοὺς ἐξῆς τέσσαρας ὅρους.

α.) κατάργησις τοῦ ἐπὶ Ἀκλῇ ψηφισθέντος φερμανίου καὶ ἐκδοσις ἄλλου κηρύττοντος τοὺς Βουλγάρους σχισματικούς.

β.) ἀλλαγὴ ἐνδύματος τοῦ βουλγαρικοῦ κλήρου.

γ.) διατήρησις ἐν τῇ κατοχῇ τῶν Ἑλλήνων τῶν ἐκκλησιῶν, μοναστηρίων, σχολείων καὶ ἄλλων δημοσίων κα-ταστημάτων τῶν κειμένων ἐν ταῖς ἐχούσαις μικτὸν πληθυσμὸν ἐπαρχίας.

δ.) διατήρησις τοῦ δικαιώματος τοῦ Ἑλληνος Πατριάρχου, ὅπως ἀποστέλλῃ ἐπισκόπους εἰς τὰς βουλγαρικάς ἐπαρχίας.

Τὰ δικαιώματα ταῦτα, ἅτινα ὁ ἀγαθὸς ἡμῶν φίλος Χαλὶλ φαίνεται διατεθειμένος νὰ χορηγήσῃ εἰς τοὺς Ἑλληνας, τοσοῦτον ἀντίκεινται εἰς τὰ συμφέροντα τῆς Βουλγαρικῆς ἐκκλησίας, ὥστε ὁ Ἐξάρχος ἠναγκάσθη καίτοι εἰς ἄκρον δυσαρεστούμενος, νὰ παρέμβῃ ἐκ νέου, ἵνα καταπολεμήσῃ τὰς ραδιουργίας τῶν ἡμετέρων ἐχθρῶν. Προχθὲς μετέβη ὁ Σ. Ἀνθίμος εἰς ἐπίσκεψιν τοῦ περιφήμου ὑπουργοῦ, καλέσαντος αὐτὸν εἰς διάλεξιν περὶ τῆς δυστυχούς ταύτης υποθέσεως. Ἀλλ' ὅμως ἡ συνέντευξις αὐτῶν δὲν διήρκεσεν ἐπὶ πολὺ, εἰς οὐδὲν δ' ἀπέληξεν. Ἀποῦ τὸ πρῶτον ἐδείχθη λίαν ἀβρόφρων καὶ εὐγενὴς πρὸς τὸν Ἐξάρχον, ἀπέληξεν ὁ Χαλὶλ εἰς ἀπειλὰς, ὅτε εἶδεν ὅτι ὁ Σ. Ἀνθίμος οὐδόλως προετίθετο νὰ παραχωρήσῃ τὸ παραμικρὸν εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν Φαναριωτῶν.

«Ἀλλως τε ἡ ὑπόθεσις τῆς Ἐξαρχίας δὲν εἶναι ἡ μόνη ἐκτροχισθεῖσα, χάρις εἰς τὰς ραδιουργίας καὶ τὰς χαμερπεῖς συκοφαντίας τῶν πρώην ἡμετέρων φίλων. Χάρις εἰς τὰς φωνὰς τῶν Φαναριωτῶν καὶ τῶν νέων αὐτῶν συμμάχων, τῶν φυλλαδογράφων (folliculaires) τῆς Βιέννης, μοι ἤρξαντο γινόμεναι μυρία ραδιουργία κατὰ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ προξένων ἡμῶν. Ἐμύθετε ἀναμφιβόλως ἤδη τὴν σύστασιν παρὰ τοῦ Πατριάρχου ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις θέλει μεταβῇ εἰς τὸν Ἀθῶν. Οὐδεμίαν θ' ἀπέδιδον προσο-χὴν εἰς πάντα ταῦτα τὰ Ἑλληνοτουρκικὰ ραδιουργήμα-τα, ἐὰν οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν δὲν ἀνεμίγνυντο δολίως εἰς τὰς συκοφαντίας αὐτῶν τὰ ὀνόματα τοῦ L.... καὶ τοῦ J.... Ἐδέησεν ἐπομένως νὰ γράψω πρὸς τοὺς κυρίους τούτους νὰ καταλίπωσι πρὸς καιρὸν τὰς θέσεις αὐτῶν καὶ νὰ ἔλθωσιν ἐνταῦθα, ἀφοῦ δώσωσιν εἰς τοὺς φίλους ἡμῶν τὰς ἀναγκαιὰς ὑδηγίας πρὸς ἐκμηδένισιν τῶν νέων Ἑλληνικῶν ραδιουργιῶν.

«Δέχομαι μετὰ τῆς μεγαλειτέρας εὐγνωμοσύνης τὴν φιλόφρονα ὑμῶν πρότασιν περὶ τῆς «Κλειούς» καὶ εἶμαι βέβαιος, ὅτι τὸ αὐτοκρατορικὸν ὑπουργεῖον δὲν θ' ἀρνηθῇ νὰ ἐκτελέσῃ τὴν υπόσχεσιν, ἣν ἐδώκατε εἰς τὸν ἀξιόλο-γον συντάκτην τῆς πολλῇ ἐχούσης ἐπιρροὴν ἐφημερίδος ἐκείνης. Ἀλλως, ἐὰν ὁ πρίγκηψ ἐξακολουθῇ νὰ φειδω-λεύηται περὶ χιλιῶν τινῶν ρουβλίων, ἀναδέχομαι νὰ πληρώσω ἐκ τοῦ ἰδιαίτερου μου βαλαντίου τὰς 5,000 ρου-βλίας, ἃς εὐηρεσθήητε νὰ υποσχεθῆτε εἰς τὸν συντάκτην τῆς Τεργεσταίας ἐφημερίδος. Ἡ συνδρομὴ τῆς ἐφημερίδος ταύτης θὰ ᾖται τοσοῦτ' ἥσσον ὡφέλιμος εἰς ἡμᾶς, ὥσ' ἀπολαύσουσα μεγίστης αὐθεντίας παρὰ τοῖς χριστιανικοῖς λαοῖς τῶν τουρκικῶν ἐπαρχιῶν ἢ «Κλειῶ» θὰ ὑπηρετήσῃ

τὴν ἡμετέραν ὑπόθεσιν κάλλιον τῶν βουλγαρικῶν ἐφημε-ρίδων τῆς Ρωμανίας καὶ τῶν μικρῶν Σερβικῶν ἐφημε-ρίδων».

Ἐκ τῶν τῆς δευτέρας κατηγορίας ἐγγράφων παραθέ-τομεν τὸ ὑπ' ἀριθ. 24 κρυπτογραφημένον ἐγγράφον τῆς κεντρικῆς ἐταιρίας πρὸς τὸν κ. . . . προξένον εἰς Θεσσαλο-νίκην.

«Πετρούπολις 14]26 Νοεμβρίου 1872.

«Ἡ κεντρικὴ ἐταιρία ἔχει τὴν τιμὴν ν' ἀναγγεῖλῃ ὑμῖν, ὅτι κατ' ἐντολὴν τῆς Αὐτοῦ αὐτοκρατορικῆς Ὑψηλότη-τος τοῦ σεπτοῦ ἡμῶν προέδρου, τὸ πρακτορεῖον τοῦ Ἀ-γίου Ὁρους θέλει μετατραπῇ εἰς ὁργανωτικὴν ἐταιρίαν. Ἡ ἐταιρία αὕτη θὰ ἔχῃ ἀποστολὴν·

α') τὴν σύστασιν ἐν τῷ Μοναστηρίῳ τῷ καλουμένῳ «Ρωσικόν» παρακαταθήκης ὅπλων καὶ πολεμοφοδίων.

β') τὴν ἀποστολὴν εἰς Μακεδονίαν, Θράκην, Βουλγαρίαν καὶ παλαιὰν Σερβίαν ἀποστόλων πρὸς διανομὴν βιβλίων καὶ χρημάτων καὶ πρὸς στρατολογίαν ὑπερμάχων τῆς Σλαβικῆς υποθέσεως, καὶ ἐθελοντῶν ὑπὲρ τοῦ πατριωτικοῦ κινήματος.

γ') τὴν σύστασιν ἐν τῇ Χερσονήσῳ τοῦ Ἀθῶ ἀποι-κιῶν Ρωσικῶν καὶ Βουλγαρικῶν πρὸς μετασχηματισμὸν αὐτῆς εἰς χώραν οὐσιωδῶς Σλαβικὴν. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ-τον οὐδενὸς θὰ παραμελήτῃτε μέσου, ὅπως ἐν διαστήμα-τι ὀλίγων ἐτῶν ἀποβάλλῃτε τοὺς Ἑλληνας τῆς κατοχῆς ἀπάντων τῶν μοναστηρίων καὶ γαιῶν τοῦ Ἀθῶ τῶν εἰσέτι διατελούντων ἐν τῇ κατοχῇ αὐτῶν.

«Ἡ ὁργανωτικὴ ἐταιρία θὰ ἔχῃ εἰς τὴν διάθεσιν αὐ-τῆς ἐτητίως ποσὸν 50,000 ρουβλίων, οὕτινος ἡ χρῆσις θὰ ἐπιτηρῇται ὑπὸ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει αὐτοκρατο-ρικῆς προεδρίας.

«Ἡ διεύθυνσις τῆς ἐταιρίας ἀνατεθήσεται εἰς τὸν ἐν Θεσσαλονίκῃ αὐτοκρατορικὸν προξένον ὑποχρεούμενον νὰ παρεπιδημῇ τὸ ἡμισυ τοῦ ἔτους ἐν τῷ Ἀθῶ. Ἐν ἀπου-σίᾳ αὐτοῦ ἡ προεδρεία μεταβαίνει εἰς τὸν ὁσιώτατον πα-τέρα Ἱερώνυμον, παρέδρους ἔχοντα τρεῖς τῶν μοναχῶν τῶν παρ' ὑμῶν συστηθέντων εἰς τὴν προστασίαν τῆς ἐταιρίας, ἥτοι τῶν πατέρων Μακκρίου (τοῦ Ρωσικοῦ) Βενιαμὶν καὶ Στεφάνου (τῆς Λαύρας)».

Τοῦ ὑπ' ἀριθ. 25 κρυπτογραφικοῦ ἐγγράφου τοῦ κ. προξένου ἐν Σκόδρᾳ πρὸς τὴν ἐν Βιέννῃ ἐταιρίαν ἀπὸ 17]29 Νοβρίου 1872 παραθέτομεν τὸ τελευταῖον ἡμισυ.

«.....Μόνον ἐν τῇ ἐπισκοπῇ τῶν Ἰωαννίνων ἀπέτυχον αἱ ἀπόπειραι τοῦ Β. Ἡ ἐπιρροὴ τοῦ Ἑλλήνος ἀγορευ-σκόπου τῆς πόλεως ἐκείνης εἶναι τοσοῦτον μεγάλη, ὥστε ὁ φίλος ἠναγκάσθη νὰ σταματήσῃ ἀμέσως ἀπὸ τῶν πρώτων προφερθεῖσων λέξεων ἐν τῇ πνεύματι τῆς ἀπο-στολῆς αὐτοῦ. Προβλέπων δὲ δυσάρεστα καὶ προδοσίαν τινὰ, ἐδέησε ν' ἀνακρούσῃ πρῶτον καὶ νὰ ἐπανέλθῃ παρὰ τῷ συναδέλφῳ αὐτοῦ, ἀναμένοντι αὐτὰν ἀπὸ 15 ἡμερῶν κατὰ τὰ περὶ χώρα τοῦ Ἀθλῶνος.

«Κοινοποιῶν μοι τὰς λεπτομερεῖας ταύτας ὁ Β. . . . Ρ. . . προσέθηκεν ὅτι κατὰ τὸν Β. . . ἡ ἐπιρροὴ τοῦ Ρ. . . εἶναι τοσοῦτον ἀσήμεντος ἐν τῇ χώρᾳ, ὥστε οὐκ ἔστιν ὀλί-φρων κωμῶν τῆς Ἡπειροῦ ἐπιστρεψαὶ ἐσπῆρας εἰς Τερ-γέστην τὰ φύλλα τῆς «Κλειούς» ἀναλαβόντα τὴν ὑπε-ράσπισιν τῶν Φαναριωτῶν κατὰ τῶν προσβολῶν τοῦ ἐν Κερκύρᾳ ἀγγλικοῦ κόμματος.

«Ὁ κ. Ο. . . . διατελεῖ, ὡς φαίνεται, εἰς μεγάλην πλά-νην ὡς πρὸς τὴν σπουδαιότητα καὶ τὸ μέλλον τοῦ ἔργου αὐτοῦ, ὅπερ θὰ ἔχῃ ἀναμφιβόλως, ἣν ἔσχε τυχὴν ἢ ἀπο-στολὴ τῶν πρακτόρων ἡμῶν εἰς Κέρκυραν καὶ εἰς Ἡπειρὸν κατὰ τὸ 1870.

«Πρὶν ἢ ἐργασθῶμεν ἐπὶ τῶν κατοίκων τῆς ἐπαρχίας ταύτης ὀφείλουμεν, κατὰ τὸν πρόγκηπα Νικόλαον, (καὶ συμμερίζομαι ἐντελῶς τὴν γνώμην αὐτοῦ) νὰ ἐπιτύχωμεν τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἰωαννίνων ὑπὸ ἱεράρχου φιλοδοξοτέρου καὶ ὀλιγώτερον Τουρκοφίλου τοῦ ἐνεστώτος. Ἄλλως στρεφόμεθα ἐν κύκλῳ πλημμελεῖ καὶ ὅσον πλείονερα ρίπτομεν χρήματα τοσοῦτο μᾶλλον ἐκθέτομεν τὴν ἡμετέραν ὑπόθεσιν ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ».

Ἐκ τῶν τῆς τρίτης κατηγορίας ἐγγράφων παραθέτομεν ἐπίσης τὸ τελευταῖον ἡμῖς τῆς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀπὸ 18]30 Μαΐου 1871 ἐμπιστευτικῆς ἐπιστολῆς τοῦ κ. Χ. . . . πρὸς τὴν Α. Ὑψηλότητα * * * * *.

« Εἰς ἐπιτυχίαν τῶν σχεδίων ἡμῶν δέον ἢ Αἴ-γυπτος νὰ διατελῇ εἰσέτι ἡσυχος. Ὅπλισθητε, ἐπιτελέσατε πάσας τὰς ἀναγκαίας πρὸς μακρὸν πόλεμον παρασκευάς, συνάψατε συνθήκας συμμαχίας καὶ ἐπιμαχίας μετὰ τῆς Ἑλλάδος, τῆς Σερβίας καὶ τῆς Ρουμανίας (εἰς δ' ἀναμφιβολίως θέλομεν συνδράμει ὑμεῖς) καὶ ἐξακολουθήσατε ν' ἀμφισβητῇτε βῆμα πρὸς βῆμα τὰς ἀξιώσεις τῆς ἐπικυριάρχου αὐλῆς. Ἀς δειχθῇ ἡ Αἰγυπτιακὴ κυβέρνησις ἀξιοπρεπῆς καὶ ἀκαμπτος ἐν ταῖς σχέσεσιν αὐτῆς πρὸς τὴν Πύλιν καὶ δύναται νὰ ᾔῃ βεβαία περὶ τῆς νίκης. Ὅσοι μᾶλλον σὰς ἰδῶσι σταθερὸν καὶ ἀδιάλλακτον, τοσοῦτον μᾶλλον θ' αὐξήσῃ ὁ ἐρεθισμὸς τῶν ὑπουργῶν τοῦ Σουλτάνου καὶ θ' ἀπολήξῃ εἰς ἐκκρηξιν. Τότε δὲ ἡ Αἴγυπτος θὰ μάθῃ καὶ θὰ ἐκτιμήσῃ τὴν φιλίαν τῆς Ρωσίας, πολλὰ διαφορὰ τῆς γαλλικῆς προστασίας, ἥτις, ἀφοῦ ὤθησεν εἰς τὸν πόλεμον τὸν ἐπιφανῆ προπάτορα τῆς ἡμετέρας Ὑψηλότητος, ἤρκεσθη νὰ ὑποστηρίξῃ αὐτὸν πλατωνικῶς καὶ νὰ τὸν ἐγκαταλείψῃ εἰς τὴν ὀθωμανικὴν ἐκδίκησιν.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀπὸ 19]31 Ἰανουαρίου 1877.

«Αὐριον ἀναχωρεῖ εἰς Βελιγράδιον ὁ πρῶν διευθυντὴς τοῦ γραφείου τοῦ τύπου Περτέβ ἐφένδης, ἀρμένιος, φέρων ὁδηγίαν τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως σχετιζομένης πρὸς τὴν ἐν Βιέννῃ διαπραγματεύσιν περὶ εἰρηνεύσεως μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων Τουρκίας καὶ Σερβίας. Ἡ ἐλπίς ἐπὶ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν διαπραγματεύσεων τούτων ἐνισχυθεῖσα ἐκ τῶν εὐρωπαϊκῶν τηλεγραφημάτων, καθ' ἃ πανταχόθεν διδόνται τῇ Σερβίᾳ συμβουλαὶ ὑπὲρ συνομολογήσεως τῆς εἰρήνης, προσέτι δὲ καὶ ἡ τηλεγραφικὴ εἰδήσις περὶ τῆς ἐπιτυχίας τῆς εἰς Παρισίους καὶ Λονδῖνον ἀποστολῆς τοῦ Ὀδιδᾶν ἐφένδης, ἐπέφερον ἐπαισθητὴν βελτίωσιν τῆς ἡμετέρας ἀγορᾆς. Δὲν ἐγνώσθη εἰσέτι τίνες οἱ ὅροι τῶν συμφωνιῶν τοῦ Ὀδιδᾶν ἐφένδης, τοῦτέστιν ἂν, ὡς τινες βεβαιοῦσιν, πρόκειται περὶ δανείου 3 ἑκατομμυρίων λιρῶν ἐπὶ τῇ ἐγγυήσει τῶν δασῶν, ἢ ἂν, ὡς ἄλλοι φρονοῦσι, πρόκειται περὶ προσκλήσεων Γάλλων καὶ Ἀγγλῶν οἰκονομολόγων ἀναδεχθισομένων τὴν διαχείρισιν τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν κατὰ τὸν τύπον τοῦ αἰγυπτιακοῦ συμβιβασμοῦ καὶ παραχωρούσης τῆς Πύλης εἰς χεῖρας τῶν εὐρωπαϊκῶν κατόχων τῶν ὀθωμανικῶν χρεωγράφων 30 τοῖς 0]0 ἐπὶ τῶν εἰσπραξέων τοῦ κράτους. Ὅπως δὴ ποτε καὶ ἂν ἔχωσι ταῦτα, ἡ κυβέρνησις φαίνεται ἀποφασίσασα ν' ἀποδείξῃ εἰς τὴν Εὐρώπην, ὅτι θέλει πράξει πλείονα ἀφιεμένη εἰς τὴν ἐλευθέραν αὐτῆς ἐνέργειαν ἢ ὑποδαλλομένη εἰς ἐγγυήσεις καὶ ὅρους ἀναγραφομένους ἐν τοῖς πρωτοκόλλοις εὐρωπαϊκοῦ συνεδρίου.

» Μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Μεγάλου Βεζύρου εἰς τοὺς πατριάρχας τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Ἀρμενίων ἀναγγέλλεται ἤδη καὶ ἡ τοῦ Σεῖχ-ουλ-ισλάμη ἀναβληθεῖσα ἐπὶ τινὰς ἡμέρας ἐνεκα τῆς ἀσθενείας τοῦ ἡμετέρου πατριάρχου.

» Ὁ φιλοπόλεμος ἐνθουσιασμὸς τῶν Γούρκων ἐξακολουθεῖ. Πλὴν τῶν συνδρομῶν, ἃς ἀνήγγειλα ὑμῖν πρὸ τινων ἡμερῶν, τρεῖς ἤδη μεγάλεμποροι Ὀθωμανοὶ ὁ Μουσταφᾶ Σουκρῆ, ὁ Χατῆν Χελμῆ, καὶ ὁ Ἀχμέτ Σαβρῆ προσφέρουσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν 100,000 λίρας ἄνευ τόκου· ὁ δὲ γενικὸς διοικητὴς Σεβαστείας Ἰζζέτ πατᾶς προσήνεγκεν ἐν ἑκατομμύριον γροσίων διὰ τὰ ἔξοδα τοῦ πολέμου.

» Ὁ Σουλτάνος εἰς ἐμφύχωσιν τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας διέταξεν, ὅπως ἅπας ὁ στρατὸς ἀπὸ τοῦ στρατηγοῦ ἕως τοῦ στρατιώτου ἐνδύηται δι' ἐριούχου τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας, τὴν δὲ Παρασκευὴν θέλουσι παραστῇ εἰς τὸ προσκύνημα ὁ Σουλτάνος, ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν καὶ οἱ ἀνώτεροι ἄξιωματικοὶ τοῦ στρατοῦ φέροντες στολὰς ἐξ ἐγχωρίου ἐριούχου τῆς Νικομηδείας.»

— Ἡ Τουρκικὴ κυβέρνησις ἐζήτησε παρὰ τοῦ Σεῖκ τῆς Μέκας δάνειον εἰκοσακισχιλίων λιρῶν στερλινῶν ἐκ τοῦ θυσσαροφυλακίου τῆς Κααδῆ.

— Ἀκαθάρτως ἐτοιχοκολλήθησαν ἐν Μόσχᾳ ἀναφοραὶ αἰτούμεναι ὑπὲρ τῆς Ρωσίας σύνταγμα ὁμοίων τοῦ Τουρκικοῦ.

— Ὁχυρώματα ἐγείρονται παρὰ τὸν Δούναβιν εἰς προστασίαν τῆς διαβάσεως τοῦ ποταμοῦ ἀπὸ τῆς Ρωμουνικῆς εἰς τὴν Σερβικὴν ὁχθιν.

— Ἀπεβίωσεν ἐν Μεσολογγίῳ χρηστὸς πολίτης ὑπὸ πάντων ἀγαπώμενος ὁ Ἀθανάσιος Ἀλέστας.

— Ὁ τελειόφοιτος τοῦ φυσικομαθηματικοῦ τμήματος τῆς φιλοσοφικῆς τοῦ πανεπιστημίου σχολῆς κύριος Παναγιώτης Κονδύλης, ἐξετασθεὶς ἐνώπιον τῶν καθηγητῶν τῆς οἰκείας σχολῆς καὶ εὐστόχως λίαν ἀπαντήσας εἰς ἅπαντα τὰ μαθήματα, ἤξιωθη διδακτορικοῦ πτυχίου μετὰ πολλῶν ἐπαίνων.

— Ἀφίκετο ἐκ Βουκουρεστίου ὁ κύριος Ἰωάννης Ζωγράφος.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Κωνσταντινούπολιν ὁ δικηγόρος κ. Ἐλευθέριος Ραφαήλ.

— Διὰ τοῦ χθὲς ἀποπλεύσαντος εἰς Μασσαλίαν ἀτμοπλοίου τῶν γαλλικῶν διαπορθμεύσεων ἀνεχώρησεν εἰς Παρισίους καὶ Λονδῖνον ὁ κύριος Ἰωσήφ Γάτ ἐκ τῶν πρώτων πλοπωλῶν τῆς πρωτευούσης, ὅπως προμηθευθῇ χεμεριγούς καὶ θερμούς πέλους καὶ ἄλλα εἰδη νωτερισμῶν διὰ τὸ γυναικὸν κατὰστημά του.

— Γὰ τεκνα τοῦ ἐν Ἐρμούπολει ἀποβιώσαντος Ζανῆ Πετροκοκκίνου προσήνεγκον ὄραχ. 1000 εἰς τὸ πτωχοκομεῖον Ἐρμούπολεως, 1000 εἰς τὸν ἐν Ποσειδωνίᾳ ἱερὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου, 500 εἰς τὸ Ὀρφανοτροφεῖον τῶν ἀρρένων, 500 εἰς τὴν ἱεροδικὴν σχολὴν καὶ 250 εἰς τὴν σχολὴν τῶν ἀπόρων παιδίων.

— Ἡ ὑποδοχὴ τοῦ στρατηγοῦ Ἰζερνάεφ ἐν Παρισίοις ὑπῆρξε συμπαθὴς, εἰς δὲ τοὺς ἐπισκεπτομένους αὐτὸν συντάκτας ἐφημερίδων ἀφηγεῖται λεπτομερῶς τὰ κατὰ τὴν ἐν Σερβίᾳ διαμονὴν αὐτοῦ. Εἰς τὸν συντάκτην τοῦ «Γαλλικοῦ Ταχυδρόμου» εἶπεν ἐν ἄλλοις καὶ τὰ ἑξῆς:

«Τὴν ἀρχιστρατηγίαν ἀνέλαβον ἐν Σερβίᾳ ἄνευ συναινεσεως τοῦ Τσάρου. Ὁ σερβικὸς πόλεμος εἶναι ἔργον ἐμοῦ. Ἐάν ὁ Τσάρος ὑπεστήριξεν ἡμᾶς βραδύτερον, ἔ-

πραξε τοῦτο βιασθεῖς· ἡ ὑποστήριξις δ' ἐκείνη ὑπῆρξε νίκη τῆς ἀνεπιστήμου Ρωσίας κατὰ τῆς ἐπισήμου. Ἀπὸ τῆς ἀλώσεως τῆς "Αλ-Παλάγκας ἄχρι τῆς μάχης τοῦ Ἀλεξινάτς ἐλαμβάνομεν χορηγίας παρὰ τοῦ αὐτοκράτορος. Ἡ ἀναγόμενσις τοῦ Μιλάνου ὡς βασιλείως εἶχεν ἀποφασισθῇ πρὸ πολλοῦ. Ἡ μεγάλη ἡμῶν ιδέα ἦν ἡ ἀνιδρυσίς σερβικοῦ βασιλείου, ὅπερ διὰ τῶν δημοκρατικῶν αὐτοῦ θεσμῶν ἐμελλε νὰ ἐπιδρῇ καὶ ἐπὶ τῆς Ρωσίας καὶ νὰ βιάσῃ τὸν ἐν Πετροπόλει αὐτοκράτορα νὰ δώσῃ καὶ εἰς τοὺς λαοὺς αὐτοῦ Σύνταγμα. Ταῦτα ἦσαν τὰ σχέδια τῶν πανσλαβιστῶν καὶ τῶν μηδενολατρῶν (*nihilistes*). "Ηλιπίζα τότε ὅτι νικηφόρος πρὸς τὰ πρόσω πορεία ἐμελλε νὰ κραταιώσῃ τὸ νεκρὸν βασίλειον. Ἀλλ' οἱ περὶ τὸν Μαρίνοβιτς ἐρραδιούργουν· ὁ δὲ Μιλάνος, φοβηθεὶς, ἐζήτησε συγγνώμην παρὰ τοῦ Τσάρου. "Εμμεῖνα τότε μεμονωμένος, ἔχων ὑπὲρ ἐμοῦ μόνον τὰς μυχίους συμπαθείας τοῦ Μιλάνου. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐκστρατείας, ἠθέλησα νὰ ἐξακολουθήσω τὴν πάλιν αὐτογνωμότως ἐν Βουλγαρίᾳ, ἀλλὰ ῥητὴ διαταγὴ τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου μὲ ἀπέτρεψε. ἠθέλησα τότε νὰ μείνω ἐν Σερβίᾳ, ἀλλ' ἐκ Πετροπόλεως ἐδόθη ἡ διαταγὴ νὰ σταλῶ τάχιστα εἰς Βιέννην· ἐπειδὴ δὲ ἀφ' ἐτέρου μοι ἦτον ἀπηγορευμένον νὰ πατήσω ῥωσικὸν ἔδαφος, ὑπήκουσα καὶ ἀπῆλθον εἰς Βιέννην. Ἐκεῖθεν προσεκλήθη ἐν Κισνέβινον».

Μετὰ τινος δὲ τῶν συντακτῶν τοῦ «Δημοσίου Καλοῦ» ἔσχεν ὁ στρατηγὸς τὸν ἐπόμενον διάλογον.

«... Συνήνεσεν ἡ ῥωσικὴ κυβέρνησις εἰς τὴν ὑμετέραν ἐντολὴν ἐν Σερβίᾳ; — Οὐχί, ἀπεναντίας ἡ ὑπὸ τὸν ἡγεμόνα Μιλάνον ὑπηρεσία μου ἀπεδοκιμάσθη ἐν τοῖς ὑψηλοῖς κύκλοις. — Τίνα ἐκπροσωπεῖτε λοιπόν; — Τὴν Ρωσίαν, ἀλλ' οὐχὶ τὴν ἐπίσημον. — Τὴν πανσλαβιστικὴν; — Πάντες οἱ Ρῶσοι εἶναι πανσλαβισταί, καὶ ὁ Τσάρος. Τὴν προῆλθον μου ἀπεδοκίμαζεν ἡ κυβέρνησις ὡς ἐμποδίζουσιν ἐν γὰρ τῷ παρόντι τὴν πολιτικὴν αὐτῆς· μὴ ἀμφιβάλλετε ὅμως ὅτι καὶ αὕτη συμμερίζεται τὸ φρόνημα τοῦ ἐν Μόσχᾳ συλλόγου. — Ἀπέστειλεν ἄρα γε ὑμεῖς οὗτος ὁ σύλλογος; — Οὐ μόνον οὗτος, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐν Μόσχᾳ καὶ ἐν Ὁδησσῷ. — Μόνον τρεῖς σύλλογοι ὑπάρχουσιν ἐν Ρωσίᾳ; — Εἶναι οἱ πρωτεύοντες· ἐν ἐκάστῃ πόλει ὑπάρχουσιν ἄλλοι, διατελοῦντες ἐν συναφείᾳ πρὸς ἐκείνους. — Ὁ σύλλογος, εἰς ὃν ὑμεῖς ἀνήκετε, ὁρμᾶται ἄρα γε ἐκ θρησκευτικῆς ιδέας ἢ πολιτικῆς; — Οἱ ἀρχηγοὶ ἐπιδιώκουσι σκοπὸν πολιτικόν· ὁ λαὸς ὅμως διορᾷ ἐν ταῖς ἡμετέραις προσπαθείαις τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν ὁμοθρήσκων τοῦ καὶ ἀκολουθεῖ ἡμῖν ἐκ θρησκευτικοῦ αἰσθηματός. — Διὰ τοῦτο ἐφειλύσατε χιλιάδας ἐθελοντῶν; — Χιλιάδας; τοῦτο εἶναι ὑπερβολή· ἔλαβον μόνον 1800 ἐθελοντὰς καὶ 620 ἀξιωματικούς, οἵς προσθετέον 500 ἐν τῷ παρὰ τῷ Ἰβάρ στρατῷ. Ἐὰν εἶχον χιλιάδας, θὰ ἤμην ἔτι ἐν Σερβίᾳ. — Πόθεν προῆλθον αἱ ἡτται τῆς Σερβίας; — Εἰς τοῦ ἀνεπαρκούς τῆς ἐθνοφρουράς, ἥτις ἦτον ἀγύμναστος καὶ δὲν ἀντεῖχεν εἰς τὸ πῦρ, καὶ ἐκ τῆς σφόδρα μεγάλης ἐκτάσεως τῆς ἀμυντικῆς γραμμῆς. Ὅσακις προσεβάλλετο ἐν χωρίον, ἔπρεπε νὰ συγκεντρώσω πρὸς αὐτὸ ὅλας τὰς δυνάμεις μου. — Εἶναι οἱ Τούρκοι ἀνδρεῖοι, ὅσον λέγονται; — Ὅπισθεν τῶν ὀχυρωμάτων. — Τί φρονεῖτε περὶ τῆς στρατηγίας τοῦ Ἀπτούλ Κερίμ; — Ὁ στρατηγὸς οὐδέποτε ἐξῆλθεν ἐκ τῆς Νύσσης. — Τίς λοιπὸν διηύθυνε τὰς ἐργασίας; — Ὁ στρατηγὸς Κέμπαλ καὶ ἐξ ἄλλοι ἀξιωματικοὶ ἄγγλοι. Διὰ τοῦ τηλεσκοπίου μου διέκρινα τὸν Κέμπαλ τυρδανοφοροῦντα. — Δὲν ἐτράπησαν εἰς φυγὴν οἱ Σέρβοι παρὰ τὸ Ζουνίς; — Ναί· ἀλλὰ καὶ μένοντες, οὐδὲν θὰ κατώρθουν· ἡ τοῦ ἀγῶνος παρὰτασις ἦτο

ἀδύνατος. — Δὲν ἠνωχλείσθε ἐν ταῖς ἐργασίαις ὑμῶν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ ἐν Βελιγραδίᾳ καὶ ἰδίως τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ Νικολίτς; — Ὁ Νικολίτς οὐδέποτε ἐπτόησέ με· ἄλλως δὲ παρητήθη. — Ὁ δὲ Μίλαν; — Εἶναι εὐφυῆς, ἀλλὰ νέος καὶ ἀσθενής. — Πιστεύετε, ὅτι, ἀποτυχάνουσι τῆς συνδιασκέψεως, ἡ Σερβία... — Τί συνδιασκέψις; (στωπτικῶς). — Δὲν θὰ χρησιμεύσῃ ὁ σερβικὸς στρατὸς ὡς δεξιὰ πτέρυξ τοῦ ῥωσικοῦ στρατοῦ; — Ἡ Σερβία δὲν θὰ ἐνεργήσῃ· πιθανὸν σῶμα ῥωσικὸν νὰ καταλάβῃ αὐτήν καὶ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς στέλεχος εἰς τὰς ἐθνοφρουράς. — Μελετᾷ νὰ πολεμήσῃ ἡ Ῥωσία; — Βεβαίως. — Πότε; — Οὐχὶ πρὸ τοῦ μαρτίου. — Τί φρονεῖτε περὶ τῆς ἐλλιποῦς διοργανώσεως τοῦ νοτίου στρατοῦ; — Πάντα ψεύδη· αἱ ἀναβολαὶ καὶ δυσχερεῖαι προέρχονται ἐκ τοῦ ἀνεπαρκούς τῶν σιδηροδρόμων καὶ τῶν κακῶν ὁδῶν. — Τί θὰ πράξῃτε, ἐν περιπτώσει πολέμου; — Ἐπανέρχομαι εἰς Ῥωσίαν ἵνα λάβω ἀρχηγίαν στρατοῦ. Ὁ Τσάρος δὲν ἐλησμόνητεν ὅσα ἔπραξα ἐν Τουρκεστάν.

Περὶ τῶν ἐν τῇ ἄνω Ἀλβανίᾳ ἐπιστέλλουσιν εἰς τὴν «Νέαν Ἡμέραν» ἐκ Σκόδρας τῇ 27 Δεκεμβρίου τὰ ἑξῆς.

«Πρὸ πολλοῦ διέκοψα τὴν ἐντεῦθεν ἀποστολὴν εἰδήσεων, διότι ἐπελθούσης τῆς ἀναχωρῆς ὕλη ἀφθονος δὲν ὑπῆρχεν, ἐγὼ δὲ ἠναγκάσθην νὰ μεταβῶ εἰς τὰ ἐσωτερικὸν χάριν ἰδιαιτέρων ὑποθέσεων. Ἐπανελθὼν δὲ πρὸ ὀλίγου ἐνταῦθα, σπεύδω νὰ διαβιβάσω ὑμῖν περίληψιν τῆς καταστάσεως τῆς Ἄνω Ἀλβανίας, λαμβάνων πρὸς τοῦτο ἰδίως ἀφορμὴν ἐξ ὅσων περὶ τῶν ἐνταῦθα καὶ ἰδίως περὶ Μιρδιτῶν αἱ τε ἐφημερίδες τῆς Τεργέστης καὶ Βιέννης καὶ ἡ «Ἡμέρα» πρὸ μηνὸς περίπου ἔγραψαν.

Τῷ ὄντι, καθ' ἃ καὶ ἄλλοτε ἐπανειλημμένως εἶχον προαναγγείλει ὑμῖν, αἱ ἐπιδιωχθεῖσαι μετὰξὺ Μαυροβουνίων καὶ Μιρδιτῶν συνεννοήσεις φαίνεται ὅτι κατέληξαν εἰς πραγματικὰ ἀποτελέσματα, ἐπεκταθεῖσαι μάλιστα καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ὀρεινῶν φυλῶν. Αἱ τουρκικαὶ ἀρχαί, ἀφοῦ ἀπὸ σφάλματος εἰς σφάλμα περιπίπτουσαι ὤθησαν τὰ πράγματα ἐπὶ τοσοῦτον, κατανοήσασαι τέλος τὰς ἐχθρικές διαθέσεις τῶν ὀρεινῶν φυλῶν, ἀνέστειλαν τὴν ἀποστολὴν ἐτέρου στρατοῦ εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ ἀπέστειλαν εἰς τὴν ἑμὸρον τῇ Μιρδίσιᾳ περιοχὴν τῆς Ζαδρύμας δύο τάγματα Ἀράβων πρὸς ἀποκρούσιν πάσης ἐκ μέρους τῶν Μιρδιτῶν ἐπιδρομῆς. Προσκαλέσασαι δὲ εἰς Σκόδραν, κρατοῦσιν ὡς ὁμήρους τοὺς κορυφαίους τῶν ὀρεινῶν φυλῶν, ὧν ἓνα καὶ ἔσθλιν ἐν ταῖς φυλακαῖς, βεβαιωθεῖσαι ὅτι εὐρίσκειται ἐν συνεννοήσεσι μετὰ τῶν Μαυροβουνίων. Ἀπέστειλαν δὲ πρὸς τοῦτοις, κατὰ τὸν Ἅγιον Ἰωάννην τῆς Μεθούης, δυνάμειν ἵν' ἀποκρούσωσι πᾶσαν ἐκείθεν βοήθειαν πρὸς τοὺς Μιρδίτας καὶ σκέπτωνται νὰ στρατολογήσωσιν ἐθελοντὰς ἐκ Δίβρας καὶ Ματίνας ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν Βέη τινος, ὃν καὶ ὠνόμασαν Καρμακλὴν Μιρδίσιᾳ. Οὕτω δ' ἐχόντων τῶν πραγμάτων κατὰ τὴν Ἄνω Ἀλβανίαν, ἐν περιπτώσει ἐπαναλήψεως τῶν ἐχθροπραξιῶν, ὅπερ ὡς βέβαιον θεωρεῖται ἐνταῦθα, ὑπὲρ ἄλλοτε ἤδη πιθανώτατον ἔστιν ὅτι θέλουσι συμμεθεῖναι καὶ αἱ ὀρειναὶ Ἀλβανικαὶ φυλαὶ τοῦ κατὰ τῆς Τουρκίας πολέμου, τοῦ ὅπερ λίαν θέλει ἐπαυξήσῃ τὰς ἐντεῦθεν δυσχερείας αὐτῆς καὶ διευκολύνει τὰς κινήσεις τοῦ Μαυροβουνίου.

Οὐχ ἦττον, παρὰ τὴν τοιαύτην κατάστασιν, αἱ τε

ἐν Τεργέστη καὶ Βιέννῃ ἐφημερίδες ὑπερβολικωτέρων τοῦ δέοντος σπουδαιότητα καὶ διάφορον τῆς ἀληθοῦς σημασίαν ἀπέδωκαν ταῖς τοιαύταις τῶν ἐνταῦθα Ἀλβανῶν διαθέσεσιν, ἅλλαι μὲν ἐξ ἀγνοίας τῶν πραγμάτων, ἅλλαι δὲ ἴσως καὶ ἐκ προθέσεως παρεξηγήσασαι αὐτάς. Ἐπειδὴ δὲ μέγα ἔχομεν συμφέρον ἵνα διαφωτισθῶμεν καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ καὶ οἱ ξένοι, εἰ δυνατόν, ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος, θεωρῶ ἐπὶ ἀνάγκῃ ἵνα ἐνδιατρίψω ἐνταῦθα ὀλίγον ἐπ' αὐτοῦ.

Ἡ ἐνδεχομένη στάσις τῶν Μιρδιτῶν καὶ λοιπῶν ὀρεινῶν φυλῶν οὐδεμίαν ἀπολύτως δύναται νὰ ἔχῃ σχέσιν πρὸς τὸ ἀνύπαρκτον ζήτημα ἰδιαιτέρως ἀλβανικῆς ἡγεμονίας ἢ προασπίσεως τῶν δικαιωμάτων ἰδιαιτέρως ἀλβανικῆς ἐθνότητος, ὡς ἐξ ἀγνοίας πολλοὶ πιστεύουσιν ἢ καὶ ἐκ προθέσεως ὁ καθολικισμὸς ἐπιθυμεῖ νὰ πιστεύῃ καὶ διαδίδῃ. Ἡ πελαγοελληνικὴ, ἥτοι ἀλβανικὴ φυλὴ, ἀπὸ τῆς ἀπωτάτης ἀρχαιότητος, πάντοτε μὲν, κατὰ τὸ πλεῖστον παρηκολούθησεν ἄλλους συγγενεῖς λαοὺς ἢ καὶ ἐξυπηρέτησε δυστυχῶς ξένα συμφέροντα, σπανιώτατα δ' ἐνήργησε μόνῃ καὶ δι' ἴδιον λογαριασμόν. Ἐπὶ ἅλθον δὲ κατόπιν (πρὸ αἰώνων) ἄλλα γεγονότα καὶ σπουδαιότατοι ἐσωτερικοὶ λόγοι, δι' οὓς ἀπολύτως ἀδύνατος ἔσται ὁ οἶκοςθεν σχηματισμὸς ἰδιαιτέρως ἀλβανικῆς ἡγεμονίας, ἐὰν ἄλλοθεν δὲν ἐπιβληθῇ. Καὶ ἐὰν δὲ ἦτο δυνατόν νὰ ἐπιβληθῇ ὑπὸ τῆς Εὐρώπης ὁ σχηματισμὸς τοιαύτης ἡγεμονίας, διὰ πολλοὺς καὶ ἰσχυροὺς λόγους ἀδύνατος ἦθελεν εἶσθαι ἢ ἐπὶ πολὺ παρὰ τὰς τῆς ὑπάρξεως αὐτῆς καὶ πάντῃ ἀσύμφορος τῇ Εὐρώπῃ, ἰδίως δὲ ταῖς ἀμέσως ἐνταῦθα ἐνδιαφερομέναις καθολικαῖς δυνάμεσιν Αὐστρίας καὶ Ἰταλίας. Ἀλλως δὲ καὶ ἂν ἦτο δυνατόν ἐξ αὐτῆς ταύτης τῆς Ἀλβανίας νὰ ἐκπορευθῇ τοιοῦτόν τι, παρουσιάζομενον μὲν ὑπὸ τῶν Ἰησουιτῶν ὡς φῶς, πράγματι ὅμως ὃν διηνεκὴς πυρκαῖα, τὸ τοιοῦτον φῶς δὲν ἦθελε βεβαίως ἐκπορευθῇ ἀπὸ τῶν Μιρδιτῶν ἢ ἀπὸ τοῦ καθολικισμοῦ. Ἐξ ἑνὸς ἑκατομμυρίου περίπου ψυχῶν, οἰκουσῶν τὴν κυρίως Ἀλβανίαν (μὴ συμπεριλαμβανομένης τῆς Ἡπείρου ἐκτεινομένης πρὸς βορρᾶν ὑπὲρ τὸ Ἀργυρόκαστρον κατ' αὐτὸν τὸν χάρτην τοῦ Κίπερ), μόλις ἑκατὸν χιλιάδες εἰσὶ καθολικοὶ, καὶ οὗτοι, γεωγραφικῶς καὶ ὡς ἐκ τοῦ θρησκευματος, πάντῃ ἀποκεχωρισμένοι τῆς λοιπῆς Ἀλβανίας. Ἐνεκα μάλιστα τῆς ὁλοθρίας ἐπιρροῆς, ἣν ἐξήσκησε πανταχοῦ ὁ καθολικὸς κληρὸς, ἔτι μᾶλλον ἀπεξενώθησαν οἱ καθολικοὶ Ἀλβανοὶ ἀπὸ τῶν ὁμοφύλων αὐτῶν. Ἐκ δὲ τῶν λοιπῶν 900,000 Ἀλβανῶν, τετρακόσιοι μὲν χιλιάδες εἰσὶν ὁρθόδοξοι, ἀναποσπᾶστος συνδεδεμένοι μετὰ τῶν Ἑλλήνων διὰ τῆς συναισθήσεως τῆς ἀρχικῆς κοινότητος τῆς καταγωγῆς, διὰ τοῦ θρησκευματος, διὰ τῆς ὁμιλουμένης ἢ γραπτῆς γλώσσης καὶ διαφόρων ἄλλων δεσμῶν. Αἱ δὲ λοιπαὶ πεντακόσιοι χιλιάδες εἰσὶ Τουρκοαλβανοί, πιστοὶ μὲν ἤδη καὶ ἀφοσιωμένοι διατελοῦντες τῇ τουρκικῇ κυβερνήσει καὶ τῇ παρούσῃ τάξει, ἀλλὰ συναισθανόμενοι τὴν ἀκροσφαλὴ κατὰστασιν τῶν πραγμάτων καὶ τὰ ἀληθῆ συμφέροντα τῆς Ἀλβανίας καὶ τῆς Ἀνατολῆς, πρὸς δὲ καὶ ἐν ἐπιγνώσει τῆς μετὰ τοῦ ἐλληνικοῦ στοιχείου συγγενείας τῶν καὶ ἐπηρεασθέντες ὑπὸ τοῦ πολυειδῶς συγχρωτισθέντος μετ' αὐτῶν ἐλληνισμοῦ, προκειμένου νὰ ἐπέλθῃ νέα τις φάσις πραγμάτων, ἀδιστάκτως θέλουσι προτιμῆσαι τὴν μετὰ τοῦ ἐλληνισμοῦ σύμπραξιν.

Οὕτως ἐπομένως ἐχόντων τῶν τῆς Ἀλβανίας, ἐνταυρᾶτα καταφαίνεται ἐν ὁποίᾳ πλάνῃ ἢ διαστrophῇ τῶν πραγμάτων διατελοῦσιν οἱ πιστεύοντες ἢ ἐπιθυμοῦντες νὰ πιστεύωσιν ὅτι οἱ Μιρδιταὶ καὶ αἱ καθολικαὶ τῆς Ἀνω

Ἀλβανίας ὀρεῖναι φυλαὶ δύνανται ν' ἀντιπροσωπεύωσιν ἐθνικὴν ἰδέαν καὶ νὰ διεκδικήσωσι τὰ δῆθεν δικαιώματα τῆς ἀλβανικῆς φυλῆς! Αἱ τοιαῦται πλάναι, διαδόσεις καὶ ἐνέργειαι δὲν χρησιμεύουσι δυστυχῶς ἢ εἰς τὸ νὰ εὐρύνωσι τὸ χάσμα, ὅπερ ὑπάρχει ἐν Ἀλβανίᾳ μετὰ τοῦ καθολικισμοῦ ἀφ' ἑνὸς, καὶ τῆς λοιπῆς ἀλβανικῆς φυλῆς ἀφ' ἑτέρου. Ὁ τῆς Ἀνω Ἀλβανίας καθολικισμὸς καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις ταύτας οὐδεμίαν ἐθνικὴν ἰδέαν ἐξυπηρετεῖ. Οἱ Μιρδιταὶ, μόλις περὶ τὰς 20,000 ψυχῶν, ἰσχυροὶ ἐν ἀμύνῃ ἐν τῇ ἰδίᾳ τῶν χωρῶν, πρὸς ἐπίθεσιν καὶ ἐν εὐνοιαῖς περιστάσεσι μόλις δύνανται ν' ἀποστείλωσι 1500—2000 ἄνδρας ἐκτὸς τῆς χώρας αὐτῶν καὶ πιθανώτατον μὲν νὰ παρατῶσιν καὶ τὰς λοιπὰς ταύτας ὀρεινὰς καὶ ἀντὶ μισθοῦ, ὃν πρὸ πολλοῦ ἔλαβον, νὰ γίνωσιν ἡδη μισθωτοὶ τῶν Σλαβῶν καὶ νὰ ἐξυπηρετήσωσι τοὺς σκοποὺ τοῦ Μαυροβουνίου. Τὸ ἑλληνοαλβανικὸν ὅμως καὶ τὸ ὁρθόδοξον στοιχεῖον, ἀποτελοῦντα τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ ἀλβανικοῦ πληθυσμοῦ καὶ ἀναποσπᾶστος συνδεδεμένα πρὸς ἄλληλα διὰ κοινῶν ἰδεῶν καὶ συμφερόντων, ἀνεξαρτήτως τῆς φάσεως, ἣν θέλουσι λάβει τὰ πράγματα τῆς Ἀνατολῆς κατὰ τὴν λοιπὴν Ἰλλυρικὴν χερσόνησον, οὐχὶ μόνον οὐδόλως θέλουσιν ἐπηρεασθῇ ἐκ τῆς ἐνδεχομένης κινήσεως τοῦ καθολικοῦ στοιχείου, ἀλλὰ θέλουσι λάβει καὶ τὰ ὅπλα ἵν' ἀποκρούσωσι πᾶσαν καὶ ὑφ' οἰονδήποτε πρόσχημα ἐπιδρομὴν αὐτοῦ.

Λάκκον ὠρυξε καὶ ἀνέσκαψεν αὐτὸν καὶ ἐμπεσεται εἰς βόθρον ὃν εἰργάσατο.

Ὑπὸ τὴν κεφαλαίους γράμμασιν ἐπιγραφὴν πάσσαλος πασσάλῳ ἐκκρούεται ὁ «Ἐθνοφύλαξ» ἐδημοσίευσεν μακροσκελὲς δι' αὐτὸν, τοῦτέστι τρίστηλον ἄρθρον πρὸς ἀπάντησιν δῆθεν τῆς τελευταίας ἐν τῇ «Ωρᾷ» ἐκ Ζακύνθου ἀνταποκρίσεως, ἀλλὰ πρὸς πραγματικὴν ἐπίθεσιν κατὰ τοῦ κ. Λομβάρδου καὶ τῆς εἰς ἣν οὗτος ἀνήκει ἐν Ζακύνθῳ πολιτικῆς μερίδος, διὰ φράσεων καὶ ὕφους καὶ ὑπαινιγμῶν γνωστῶν καὶ ἐπιτετραμμένων μόνον τῷ ἀρχισυντάκτῃ ἢ προέδρῳ τοῦ «Ἐθνοφύλακος».

Μὴ δυνάμενος νὰ ἀρνηθῇ ἀπολύτως τὸν ἐν δημοσίᾳ ὁδῷ καὶ ἐν ὥρᾳ ἐκτελούμενης περιπολίας φόνον τοῦ χωροφύλακος, ὃν ἡ ἀνταπόκρισις ἐκείνη ἀνέφερεν, ὁ ἀρχισυντάκτης ἢ πρόεδρος τοῦ «Ἐθνοφύλακος» μετασχηματίζει τὸν φόνον ταῦτον εἰς καιρίαν τραγῳδίαν, οὐχὶ ἀσυνήθη πρὸ πάντων κατὰ τὰ μέρη ἐκεῖνα, ἰσχυρίζεται δὲ ὅτι οἱ ὀρεῖται τοῦ ἐγγλήματος δὲν ἀνήκουσιν εἰς τὴν πολιτικὴν μερίδα τῶν κ. Ρώμα.

Ὅτι καὶ ἄλλοτε, κατὰ τὰ 1868, συνέβη ἐν Ζακύνθῳ φόνος χωροφύλακος περιπολοῦντος καὶ ὅτι ὁ φόνος ἐκεῖνος ἐγένετο αἰτία τῆς γνωστῆς οἰκτρᾶς ἐπίθεσεως τῆς φρουρᾶς κατὰ τῶν ἀόπλων κατοίκων, εἶναι τῶντι γεγονός, καθὼς ἐπίσης γεγονός ἐστίν, ὅτι τότε ὑπαιτιάθη, ὡς αἴτιος ἡ πρωτοσυνεργός τοῦ φόνου ἐκεῖνου, ὃς αὐτὸς οὗτος ὅστις καὶ σήμερον καταδικάζεται διὰ τὸν δεύτερον καὶ μόνον ἐκτετα συμῶντα ἐν Ζακύνθῳ φόνον χωροφύλακος. Τὸ νὰ θέλῃ νὰ χαρακτηρίσῃ τὸν δεύτερον τοῦτον φόνον ὡς τραγῳδίαν ὁ «Ἐθνοφύλαξ» εἶναι τι τὸ ὁποῖον ἀποδεικνύει τὴν καλὴν πίστιν τὴν ὀδηγοῦσαν καὶ ἐνταῦθα τὸν κάλαμόν τοῦ. Ὁ θάνατος τοῦ ἀτυχοῦς χωροφύλακος ἐπὶ ἅλθον ἀκαριαίως, τῆς σφαίρας τοῦ πιστολίου, τὸ ὁποῖον ἐπὶ τῶν νώτων τοῦ χωροφύλακος ἐξεκένωθη, διαρρηξάσης τὸ ἱναικὸν αἵμα κεφαλῆς ὅσπου, ἐξεληθείσης διὰ τοῦ ἀριστεροῦ ὀφθαλμοῦ καὶ θρασυτάτης ὕψους παρακειμένου φανού. Δυστυχῶς διὰ τὸν «Ἐθνοφύλακα», καθὼς εἰς μάτην

πειράται να χαρακτηρίσει ως τραυματίαν και όχι φόνον το λυπηρόν του χωροφύλακος γεγονός, επίσης ματαία είναι ή προσπάθεια αὐτοῦ ἀρνούμενου, ὅτι οἱ αὐτουργοὶ τοῦ φόνου ἀνήκουσιν εἰς τοὺς ὁπαδοὺς τῶν κ.κ. Ῥώμα. Δυστυχῶς διὰ τὸν «Ἐθνοφύλακον», καὶ ὁ μόνος μετὰ τὴν ἐνωσιν διαπραχθεὶς ἐν Ζακύνθῳ φόνος στρατιώτου τῆς γραμμῆς διεπράχθη ἐπίσης ὑπὸ ὁπαδοῦ ἀρχαίου, πιστοῦ καὶ λίαν προσφιλοῦς τοῖς κ.κ. Ῥώμα. Ὅπως δὲ πεισθῇ ὁ ἀρχισυντάκτης ἢ πρόεδρος τοῦ «Ἐθνοφύλακος», ὅτι ὁ καταδικώμενος νῦν διὰ τὸν φόνον τοῦ χωροφύλακος Α. Κλαπατσάρης Κουκούλης εἶναι εἰς ἐκ τῶν κατὰ τὸν «Ἐθνοφύλακον» τετρακοσίων (γράφει τεσσάρων) πολιτῶν πάντων ἐμπόρων, βιομηχάνων, τεχνιτῶν καὶ ἐργαζῶν, ἀποσπασθέντων (γράφει ἀποβληθέντων) ἀπὸ τῆς κρατοῦσης μερίδος καὶ προσχωρησάντων (γράφει ἐναγκαλισθέντων) εἰς τὴν μερίδα τῶν κ.κ. Ῥώμα, ἀνευ κερδοσκορικῶν ὑπολογισμῶν, ἀρκεῖ νὰ ζητήσῃ περὶ τούτου πληροφορίας παρὰ τοῦ κ. Ζαήμη, καλῶς γινώσκοντος βεβαίως τὰ τῆς Ζακύνθου, ὡς προσπαθοῦντος ἤδη ἀπὸ πολλοῦ χρόνου καὶ ἐλπίζοντος, ἐν τῇ εὐφυίᾳ του, νὰ σχηματίσῃ κόμμα ἐν Ζακύνθῳ. Παρ' αὐτοῦ δὲ θέλει μάθει, ὅτι ὁ πολίτης Α. Κουκούλης, ὁ ἐναγκαλισθεὶς ἀνευ κερδοσκορικῶν ὑπολογισμῶν ὑπὸ τῆς μερίδος τῶν κ.κ. Ῥώμα, μετὰ τὸν κατὰ τὰ 1868 φόνον τοῦ χωροφύλακος, ἀποδράς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ μετεφέρθη μετὰ τινα χρόνον σιδηροδρόμιος εἰς Ἑλλάδα κατηγορούμενος καὶ δικασθεὶς παρὰ τοῦ κακουργιοδικείου Πατρῶν ἐπὶ ληστείᾳ μετὰ φόνου διαπραχθέντος ἐν δημοσίᾳ ὁδῷ καὶ ἐν μέσῃ ἡμέρᾳ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ πρὸς ἀφαίρεσιν χρημάτων ἀπὸ τῶν χειρῶν δημοσίου ὑπηρετοῦ. Ἀπολυθεὶς ὑπὸ τῶν ἐνόρκων, πολλὰς ἔδωκε κατόπιν αἰτίας διηγήσεων νέων κατορθωμάτων του ἕως οὗ ἐσχάτως προεφυλακίσθη κατηγορούμενος διὰ τὴν πρό τινα μνηῶν συμβῆσαν κλοπὴν 25,000 δραχ. ἐκ τοῦ ταμείου Ζακύνθου· ἀπελύθη δὲ, παυσάτης πρὸς καιρὸν τῆς καταδιώξεως. Θέλει μάθει ὁ ἀρχισυντάκτης τοῦ «Ἐθνοφύλακος» ὅτι πρὸς ἀνγκάλυσιν καὶ σύλληψιν τῶν κατηγορηθέντων διὰ τὴν κλοπὴν τοῦ ταμείου Ζακύνθου, ἐνήργησε πρὸ πάντων ὁ γραμματεὺς τῆς ἐν Ζακύνθῳ μοίρας ἐνωματάρχης Κωνστ. Γερδένης, τοῦ ὁποῦ ἡ καὶ κατὰ τὴν περίστασιν ἐκείνην ἐνεργεῖα ὑπῆρξε τοιαύτη, ὥστε καὶ ὁ νομάρχης, καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς, καὶ ὁ μοίραρχος Ζακύνθου εἰς ἀπὸ κοινοῦ ἔγγραφον αὐτῶν, συνίστων εἰς τὰ ὑπουργεῖα τῶν ἐσωτερικῶν, τῆς δικαιοσύνης, καὶ τῶν στρατιωτικῶν, τὸν ἐνωματάρχην τοῦτον, ὅπως δοθῇ αὐτῷ ἡθικὴ τις ἀμοιβὴ πρὸς ἐνθάρρυνσιν τῶν ἐκτελούντων τὰ καθήκοντα αὐτῶν δημοσίων ὑπηρετῶν· πρὸς ἐκπλήρωσιν δὲ τῆς συστάσεως ταύτης ἀπασῶν τῶν προϊσταμένων τοῦ νομοῦ ἀρχῶν, ὁ Γερδένης ἀπεπέμφθη τῆς Ζακύνθου, καίτοι αἱ ἀρχαὶ τοῦ νομοῦ ἀπεποιήθησαν κατὰ πρῶτον νὰ ἐκτελέσωσι τὴν περὶ ἀποπομπῆς τοῦ Γερδένου διαταγὴν τοῦ ὑπουργείου, καθυποβάλλουσαι εἰς τὸ συμμαχικὸν ὑπουργεῖον Κουμουνδούρου-Ζαήμη τὴν ἀπόλυτον ἀνάγκην ἣν εἶχεν ὁ νομὸς ἐκεῖνος τῆς παρουσίας τοῦ ἐνωματάρχου Γερδένου, ὡς γινώσκοντος καλῶς τὰ πρόσωπα καὶ τὰ πράγματα, καὶ δυναμένου νὰ ἐνεργῇ ἀποτελεσματικῶς, ὑπὲρ τῆς δημοσίας τάξεως καὶ ἀσφαλείας. Ἄν δὲ ὁ ἀρχισυντάκτης τοῦ «Ἐθνοφύλακος» εὐαρεστηθῇ νὰ ἐρωτήσῃ εἰς τὰ ὑπουργεῖα (τὰ ὁποῖα ἴσως ἐπὶ τούτου ἠρωτήθησαν) διὰ τί ἀπέναντι τῶν ἐν τῷ νομῷ ἀρχῶν ἐπέμειναν εἰς τὴν ἀποπομπὴν τοῦ Γερδένου ἀπὸ Ζακύνθου, ἢ διὰ τί ἀφοῦ μετὰ τὰ γεωστὶ συμβάντα ἐν τῇ νήσῳ ἐκείνῃ ζητεῖται καὶ πάλιν νὰ ἐπανέλθῃ χάριν τῆς τάξεως ὁ Γερδένης, διὰ τί δὲν τὸν ἐπαναφέρουσι τῶρα τοῦλάχιστον; θὰ ἀπαν-

τήσωσιν (καὶ ἴσως ἀπήντησαν) ὅτι τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ Γερδένου ἀπὸ Ζακύνθου διέταξαν καὶ εἰς αὐτὴν ἐπιμένουσιν, διότι τοῦτο μέχρι παραιτήσεως ἀπήντησε καὶ ἀπαυτεῖ ὁ κ. Ζαήμη. Ἄν δὲ ὁ ἀρχισυντάκτης τοῦ «Ἐθνοφύλακος» ἐρωτήσῃ τὸν κ. Ζαήμην διὰ τί ἐπὶ τοσοῦτο ἐπέμεινε καὶ ἐπιμένει εἰς τὴν ἀπομάκρυνσιν ἀπὸ Ζακύνθου στοιχείου τῆς δημοσίας δυνάμεως τοσοῦτον ἀναγκασίου θεωρουμένου ὑπ' αὐτῶν τῶν ἀνωτέρων τοῦ νομοῦ ἀρχῶν πρὸς ἐγγύησιν τῆς δημοσίας τάξεως, ὁ κ. Ζαήμη θὰ ἀπαντήσῃ βεβαίως ὅτι οὕτω ἔπραξε καὶ πράττει, καθ' ὅτι οὕτω παρ' αὐτοῦ ἀπήντησαν οἱ ἐν Ζακύνθῳ συγγενεῖς του κ.κ. Ῥώμα, οἵτινες δὲν ἠδύναντο νὰ ἀνεχθῶσιν τὴν ὑπὸ τοῦ ἐνωματάρχου Γερδένου καταδιώξιν τοῦ προστατευομένου αὐτῶν Κουκούλη, διαγωγὴ ἥτις ἐνεθάρρυνε καὶ τὸν Κουκούλην τοῦτον νὰ εἴπῃ πρὸς τὸν φωνεθέντα χωροφύλακα πρὶν τοῦ φόνου του, «μὴ ἔχῃς νὰ κάμῃς μετὰ τὸ παιδί, διότι ἐγὼ τὸ προστατεύω.» Πιστεύομεν δὲ ὅτι οὕτω θὰ ἀπαντήσῃ ὁ κ. Ζαήμη, διότι δὲν δυνάμεθα νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι θὰ ὁμολογήσῃ ὅτι ἀνεδέχθη ἐν γνώσει τὴν προστασίαν πολλοῦ, ἐμπόρου, βιομηχάνου, τεχνίτου, καὶ δὴ ἐξ αὐτῶν ἐκείνων ἀκριβῶς κατὰ τῶν πράξεων τῶν ὁποίων, καὶ οὐχὶ βεβαίως διὰ πολιτικούς σκοποὺς, ὁ κ. Ζαήμης ἐτέλει μνημόσυνα ἀναθέματος ἄλλοτε.

Τὰς πληροφορίας ταύτας (καὶ πλείστας ἄλλας ἀκόμη τὰς ὁποίας, ἀγαπῶμεν νὰ πιστεύσωμεν, δὲν θέλει μᾶς ὑποχρεώτῃ ἐν τῇ εὐφυίᾳ του νὰ τῷ δώσωμεν) ἂν ἐφρόντιζε νὰ λάβῃ πρότερον ὁ ἀρχισυντάκτης ἢ πρόεδρος τοῦ «Ἐθνοφύλακος» δὲν θὰ προέβαινε ἐν τῷ ἄρθρῳ του ἀναμασσῶν τὰς γνωστὰς ἤδη ἀπελπισθέντων ὄντων συκοφαντίας κατὰ μερίδος ἀποδειχθείσης ἤδη ὡς ἀντιπροσωπεύσης τὴν μεγίστην πλειονοψηφίαν ἢ μᾶλλον τὸ ὅλον τῶν ἀληθῶς φιλησύχων κτηματιῶν, ἐμπόρων, βιομηχάνων καὶ τεχνιτῶν τῆς νήσου Ζακύνθου. Δὲν κατερχόμεθα, σεβόμενοι ἡμᾶς αὐτοὺς, εἰς τὴν ἀναίρεσιν τῶν κατὰ τῆς μερίδος ταύτης ἀναμασσωμένων ὑπὸ τοῦ «Ἐθνοφύλακος» συκοφαντιῶν. Λέγομεν μόνον αὐτῷ, ὅτι ἡ μερὶς αὕτη ἀριθμεῖ τριάκοντα ἑτῶν ὑπάρχον ἀκμαίαν· οὐδέποτε ἐνισχύθη διὰ τῶν δώρων ἢ τῶν μέσων τῆς ἐξουσίας· ἐπλάκισε πάντοτε καὶ διαρκῶς κατὰ τῆς ἐξουσίας, ἕως οὗ ἠγωνίζετο ὑπὲρ τῆς ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τῆς ξενικῆς κατοχῆς τοῦ μέρους ἐκείνου τοῦ πατρίου ἐδάφους. Δὲν εἶδε τότε ἡ μερὶς αὕτη εἰς τὰς τάξεις τῆς τοῦ συγγενεῖς τοῦ κ. Ζαήμη, ἀλλὰ τοὺς συνήνητε κατὰ μέτωπον μετὰ τοῦ ξένου κατ' αὐτῆς ἐπιτιθεμένου καὶ δι' ὅλης τῆς δυνάμεως ἐκείνου κατ' αὐτῆς ἐνεργοῦντας. Εἶδε καὶ τότε ἡ μερὶς αὕτη περὶ τῶν συγγενῶν τοῦ κ. Ζαήμη πᾶν φαῦλον στοιχείον τοῦ τόπου ὑπ' αὐτῶν προστατευομένου καὶ ἐνισχυομένου καὶ τὴν Ζακύνθον μετατραπέσαν οὐχὶ εἰς Κικροσόβλη, κατὰ τὴν κακὴν καὶ συκοφαντικὴν ἔκφρασιν τοῦ «Ἐθνοφύλακος» ἀλλὰ, κατὰ τὴν ἐπίσημον ἐν ἐπισήμῳ στίγμα καὶ ἐν ἐπισήμοις ἐγγράφοις ἔκφρασιν τοῦ ἀρμοστοῦ, «ἀποκατασταθεῖσαν σκάνδαλον τοῦ ἐξευγενισμένου κόσμου» ἐνεκα πενήτηκοντα τριῶν φόνων τελεσθέντων ἐν τῷ διαστήματι δέκα καὶ ὀκτὼ μηνῶν, τῆς τότε ἀγγλικῆς ἐξουσίας μὴ δυνάμενης νὰ συλλάβῃ καὶ τιμωρήσῃ τοὺς καὶ τότε, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ ἀρμοστοῦ, εἰς ἐσχίστην ὀργανισθέντας κακούργους, προστατευομένους, φυλακισμένους ἢ ἀπαλλοττομένους ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, κατὰ τὴν διακήρυξιν τοῦ ἀρμοστοῦ, ὑπὸ τῶν προστατευόντων αὐτοὺς ἐντοπίων ἀρχόντων, μετὰ τῶν ὁποίων οὐδένα βεβαίως ἠρίθμει ἡ νῦν συκοφαντούμενη καὶ τότε παλαιόσα μερὶς. Εἶδεν ἡ μερὶς αὕτη, μετὰ τὴν ἑνωτικὴν σχεδὸν διαρκῶς κατ'

αὐτῆς ἐπιτιθεμένης τὰς κατὰ καιρὸν ἐξουσίας τῆς Ἑλλάδος, ὅπως τοὺς συγγενεῖς τοῦ κ. Ζαήμη διὰ τῆς ὕλικης βίας ὑποστηρίζωσιν. Οἱ ἀδελφοὶ Ῥώμα δὲν ἀπεφάσισαν τὴν ἐσχάτως κατὰ πρῶτον, ὡς ψευδῶς καὶ σολοικῶς ὁ «Ἐθνοφύλαξ» γράφει, «ὅπως παύσωσιν ἀπέχοντες τῆς ἀναμίξεως αὐτῶν περὶ τὴν ἐπιτόπιον καὶ τὴν γενικὴν πολιτικὴν» καὶ ἔρχονται δῆθεν τὴν πρῶτον νὰ θέσωσιν εἰς ἐνέργειαν κατὰ τῆς ἰσχυροῦς ἐν τῷ τόπῳ μερίδος τὴν «μεγάλῃν αὐτῶν ἐπιρροήν». Ὡς ἐπὶ τῆς ἀγγλικῆς προστασίας, οὕτω καὶ μετὰ τὴν Ἑνωσιν, δὲν ἔπαυσαν οἱ κύριοι οὗτοι, καθόσον τὰ μεγάλα πλούτη καὶ ἡ μεγάλη γνωστὴ εὐφυΐα τῶν τοῖς ἐπέτρπεον, ἀναμιγνύμενοι, καθ' ἃ εἶχον βεβαίως ἀπόλυτον δικαίωμα, εἰς τὰ τοῦ τόπου, ἀλλ' ὁ τόπος διὰ τοὺς εἰς αὐτὸν γνωστοὺς ἱστορικοὺς λόγους, τοὺς ἀπέρριψε πάντοτε. Ὁ τοσοῦτον σεβόμενος τοὺς ἱστορικοὺς λόγους καὶ αὐτοὺς συχνάκις εἰς ἄλλα ἀντικείμενα ἐπικαλούμενος «Ἐθνοφύλαξ» δὲν ἐννοεῖ, ὅτι μάλιστα κατ' αὐτῶν ἐνταῦθα δαπανᾶται; Ὅ,τι δὲν ἡδυνήθησαν οἱ κύριοι οὗτοι νὰ κατορθώσωσι ἐπὶ πλήρη τριακονταετίαν, θὰ ἐπιτύχωσι τάχα τώρα, ὡς ἐλπίζει ὁ «Ἐθνοφύλαξ», διὰ τῆς προκηρύξεως του ὅτι ὁ κ. Ζαήμης «ἡγέτης μεγάλου πολιτικοῦ κόμματος» ἀναλαμβάνει ὑπὸ τὴν προστασίαν του οὐ μόνον τοὺς κυρίους τούτους, ἀλλὰ καὶ τοὺς «προσχωρήσαντας πρὸς αὐτοὺς βιομηχάνους κατὰ πολίτας»; Μένει ἐλεύθερος ὁ κ. Ζαήμης νὰ προστατεύσῃ δι' ὅλης τῆς ἰσχύος τοῦ «μεγάλου κόμματός του» τοὺς περὶ ὧν ὁ λόγος πολίτας, καὶ νὰ ἐπαναφέρῃ ἐν Ζακύνθῳ ὑπὸ τὴν δι' αὐτοῦ ἀνύψωσιν τῶν κκ. Ῥώμα τὴν κατάστασιν ἐκείνην, εἰς ἣν ὑπὸ τὴν διοίκησιν τῶν κυρίων τούτων εἶχε φθάσει ἐπὶ ἀγγλικῆς προστασίας ἡ ὥραία καὶ πράγματι ἀτυχὴς αὕτη νῆσος, καὶ τὴν ὁποίαν δὲν ἡδυνήθη νὰ μὴ στιγματίσῃ καὶ αὐτὸς ὁ ἀρμοστής, κατὰστασιν, ἥτις μόλις μετὰ τὴν Ἑνωσιν περιεστάλη καὶ ἐκαλλιτέρευσε, χάρις εἰς τὴν ἐνέργειαν τῆς ὑπὸ τοῦ «Ἐθνοφύλακος» συκοφαντουμένης μερίδος. Ἀλλ' ἂν μείνῃ βέβαιος ὁ κύριος Ζαήμης, ὅτι τὴν παρ' αὐτοῦ ὀνειρευομένην καταπτόσιν ἢ ἦσαν τῆς διὰ τοῦ «Ἐθνοφύλακος» συκοφαντουμένης μερίδος, δὲν θέλει φθάσει νὰ τὴν ἴδῃ ποτέ. Ὁ τοὺς ἱστορικοὺς λόγους ἐξετάζων καὶ σεβόμενος ἀρχισυντάκτης τοῦ «Ἐθνοφύλακος» ὄφειλε νὰ διδασθῇ παρ' αὐτῶν, ὅτι οὐδέποτε μερὶς μορφωθείσα καὶ ζητήσασα τὴν ἐνίσχυσιν καὶ προαγωγὴν τῆς διὰ τῶν κακοποιῶν στοιρείων, καταδιωχθεῖσαι δὲ διαρκῶς ὑπὸ τῆς ἐξουσίας, ἡδυνήθη νὰ διατηρηθῇ πανίσχυρος ἐπὶ πλήρη τριακονταετίαν. Ἡ θέσις δὲ τοῦ κ. Λομβάρδου ἐν τῇ μερίδι ταύτῃ ἦτο ἀδύνατον νὰ διατηρηθῇ, οἷα διαρκῶς ἀπὸ τοῦ 1850 διατηρεῖται, ἂν καὶ ἀπὸ μακρόθεν ἐν τῇ συνειδήσει τῆς μερίδος ταύτης ἡδύνατο νὰ προσαφθῇ κατ' αὐτοῦ τι ἔστω καὶ τὸ ἐλάχιστον, τῶν ὑπὸ τοῦ «Ἐθνοφύλακος» ὑπαινιττομένων. Δὲν προβαίνομεν περαιτέρω εἰς τὰς ὁποίας μᾶς προκαλεῖ ἡ εὐφυΐα τοῦ «Ἐθνοφύλακος» ἀντιπαραθέσεις διαγωγῆς, πολιτικῆς ἐνεργείας καὶ διὰ καὶ χαρακτῆρος ἀτόμων. Ὑποθέτομεν, ὅτι ὅσον καὶ ἂν ἐκούρωσεν ὁ ἀρχισυντάκτης ἢ πρόεδρος τοῦ «Ἐθνοφύλακος», δὲν θὰ θελήσῃ νὰ μᾶς ὑποχρέωσιν νὰ προσώμεν, πρὸς βλάβην ἀνεπανόρθωτον ἐκείνων τοὺς ὁποίους θέλει νὰ ὑπερασπίσῃ, εἰς τὴν ἔκθεσιν οὐχὶ συκοφαντικῶν ἢ κούφων ὑπαινιγμῶν, ἀλλ' εἰς τὴν ἐξιστόρησιν γεγονότων πασιγνώστων ἐν τῇ συκοφαντουμένῃ κοινωνίᾳ τῆς Ζακύνθου, ἀποτελούντων τοὺς ἱστορικοὺς λόγους τῆς πολιτικῆς διαγωγῆς τῆς ἐπὶ τῆς προστασίας καὶ μετὰ τὴν Ἑνωσιν γεγονότων, τὰ ὁποῖα καλὸν εἶναι, οὐχὶ διὰ τοὺς φίλους μᾶς, νὰ μὴ γίνωσι γνωστὰ καὶ ἐν Ἀθήναις, καὶ τὰ ὁποῖα οὐδεὶς θὰ δυνήθη νὰ ἀναιρέσῃ, ὡς μαρτυρούμενα δι' ἐπι-

σήμων ἐγγράφων καὶ δικαστικῶν ἀποφάσεων, καὶ ἀποδεικνύοντα, ὅτι πρὸς ἀληθῆ καὶ οὐχὶ φαντασιώδη καὶ κατὰ συκοφαντικὴν ἐπαύξειν τοῦ δηναρίου τοῦ ἀγίου πατρὸς ἢ μᾶλλον, κατὰ τὴν ἐν Ζακύνθῳ ἔκφρασιν, πρὸς ἐπαύξειν τῆς κληρονομίας τοῦ ἀγίου Τάφου τὰ ἱερώτερα περιεφρονήθησαν καὶ κατὰ μέρος ἐρρίφθησαν.

Ὡς πρὸς τὸ μέγα κόμμα τοῦ κ. Ζαήμη, λέγομεν ὅτι, ἂν τὸ κόμμα τοῦτο εἶναι τῷ ὄντι μέγα, ὀφείλει καὶ ὀφείλε πρὸ πολλοῦ νὰ αἰσθάνηται, ὅτι πολὺ μικρὸς πρέπει νὰ ᾖ ἡ ἡγέτης αὐτοῦ, ἀφοῦ ἐπὶ πλήρη ἤδη ὀκταετίαν, ἤγουν ἀπὸ τοῦ 1869 καὶ ἐντεῦθεν, παρέστησε τὸ κόμμα τοῦτο ὡς μὴδὲν ἄλλο δυνάμενον νὰ κατορθώσῃ καὶ μηδεμίαν ἄλλην ἀποστολὴν ἐν τῇ πολιτείᾳ δυνάμενον νὰ ἔχῃ, ἢ νὰ παρίσταται ἐπὶ τῆς πολιτικῆς σκηνῆς ὡς διαρκὲς κώλυμα, ὑπηρετοῦν ὅτε μὲν τὸν Βούλγαρον, ὅτε δὲ τὸν Κουμουνδούρον, ὅτε δὲ τὸν Δεληγεώργην, καὶ προσφερόμενον εἰς τὸν περισσώτερον ὑποσχόμενον ταπεινὰ καὶ μηδαμινὰ ροσφέτιχα, ἀποπομπῆς ἢ διορισμοῦ ἐνὸς ἐνωματάρχου, ἐνὸς δασοφύλακος, ἢ ἐνὸς κλητῆρος.

A VIS

Veritables Cigares de Vevey en Suisse à 2 francs chaque paquet de 20 Cigares.

FROMAGE DES VOSGES,

D' ALSACE-LORRAINE

PRÉFÉRABLE au Gorgonzola et au Stracchino d'Italie. Prix de l'oka drach. 5.60. Beurre frais de Lyon-France

ΤΥΠΟΣ Ἑλβετίας πρώτης ποιότητος δραχ. 4 τὴν ὀκτ. ΤΥΠΟΣ ἀληθῆς Ἀνθός Ὀλλανδίας μετὰ Vessies » 5,60 » « Hollande ordinaire. » » 4 » « ΓΝΗΣΙΟΣ ΤΥΠΟΣ τῆς Γαλλίας ῥόκφορ. . . » 8 » «

Οὐδὲν ἕτερον κατάστημα τῆς ἀγορᾶς πωλεῖ τυρὸν τοιοῦτον καλῆς ποιότητος. Εἰς τὸν ἀγοράζοντα ἄνω τῶν 10 φράγκων γίνεται ἔκπτωσης 5 τοῖς 100.

ΒΟΥΤΥΡΟΝ τοῦ Μιλάνου εἰς σχῆμα ἄρτων δραχ. 6 τὴν ὀκτ.

ΒΟΥΤΥΡΟΝ γαλλικὸν » » » 7 » »

(ΠΟΤΑ) Τέτον Saucissons (Σαλάμι) Mortadelles.

COGNACS, RHUM, FERNET-BRANCA

Vins Etrangers purs, non-falsifiés.

Ἑλβετικὸν κατάστημα

GUSTAVE FISCHER

Ἀπέναντι τῆς Χρυσοσπηλαιώσεως

65 ὁδὸς Αἰόλου 65.

(B' 137—6)

Τῇ 25 τοῦ παρόντος μηνός, ἡμέρᾳ Τρίτῃ ὥρα 8 1/2 π. μ. τελεσθήσεται ἐν τῷ ναῷ τῆς Ριζαρίου σχολῆς μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν ἀποθνήσκοντων εὐεργετῶν αὐτῆς. Ἡ εἰσόδος ἐλευθέρη.

(B' 138—α')

Ὁ ἑμπορὸς κ. Γ. Σ. Ἀποστολόπουλος, εἰδοποιεῖ καὶ αὐθις ὅτι ἐν τῷ καταστήματι αὐτοῦ κεῖμεν ἄπέναντι τῆς μεγάλης οἰκίας Κορομηλᾶ, ἀριθ. 2, ἐνοικιῶνται καὶ ΔΟΜΙΝΑ πολυτελέστατα, κατασκευασθέντα ἐκ τῶν ὑπολοίπων τοῦ καταστήματός του βαρυτίμων μεταξωτῶν, κατάλληλα διὰ τὰς ἀπὸψεως.

(B' 139—α')

ΔΑΜΑΣΚΗΝΑ καπνιστὰ τοῦ Δουνάβεως πωλοῦνται ἐν Ἀθήναις παραπλεύρως τοῦ ξενοδοχείου τῆς «Νέας Γόρκης» πρὸς 80 λεπτά τῇ ὀκτ. λιανικῶς καὶ 55 ἐν Πειραιεὶ χονδρικῶς.

(B' 128—6.)

ΤΥΠΟΣ Ν. Γ. ΠΑΣΣΑΡΗ.